

МІСЦА

Хто правду чинить –
іде до світла
Іван 3,21

ЧАСОПИС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Слово Митрополита Львівського у неділю Прощення

ДОБРОЧЕСНІ ОТЦІ, ДОСТОЙНІ СЕМІНАРИСТИ!

Для нас кожен час, кожна хвиля повинна бути дорогими, бо це відноситься до освячення та спасіння не тільки нашої душі, але й багатьох інших душ, за які ми повинні молитися. Відомо, що вірні сповідаються та каються перед Богом за свої провини, які вони вчинили супроти Господа та ближніх. Коли цар Давид зрозумів, що він прогрішив проти Бога обчисленням свого народу, чого не повинен був робити, то сказав Богові: «Согрішив я тяжко, зробивши це. Отож, Господи, прошу, прости провину Твого раба, бо вчинив я дуже нерозумно» (2 Сам. 24, 10). Давид також благав Господа, щоби простив йому гріх, бажав отримати прощення, каючись – й отримав.

Необхідно теж пам'ятати про прощення іншим, що добре розуміли побожні люди, залишивши для нащадків живу мудрість: «Ближнему твоєму кривду прости; тож, попросивши, й сам прощення гріхів одержиш» (Сир. 27, 2).

Про єгипетського Йосифа, якого брати продали, позбулися його, бо ненавиділи за його прозорість душі й простоту серця, дізнаємося наступне. Коли помер їхній батько, брати боялися, що Йосиф помститься за їхню злобу. Послали гінців, щоб сказати братові, що батько просив Йосифа, щоб він простив вину за їхній гріх: «Та ти прости тепер, будь ласка, провину рабам Бога твого батька». І заплакав Йосиф, як вони це говорили до нього» (Бут. 50, 17). Хтось просив прощення для усіх братів, а хтось вчинив кривду своєму братові Йосифу.

Наймудріший цар Соломон, посвячуючи святиню, так благав Господа: «Ти вислухай з неба і прости гріхи слуг твоїх і народу твого, Ізраїля. Вкажи їм добру путь, щоб нею простували, і пошли дош на твою землю, що її дав ти твоєму народові у спадщину» (1 Цар. 8, 36). Цар заступався перед Господом за увесь свій народ у духовних та дочасних справах і потребах; вірив, що Господь вислухає його слів й проявлятиме на майбутнє своє велике милосердя та милість над тими, хто вчинить беззаконня.

Пророк Мойсей також навчав, щоби ставати перед Богом й заступатися за свій народ, благаючи у Господа прощення прогрішень: «Прости твоєму народові, Ізраїлеві, що його ти, Господи, визволив, і не допусти, щоб безвинна кров зосталася посеред твого народу Ізраїля. Так буде спокутувана та кров за них» (Втор. 21, 8). Тим підкреслюється, що усім, а особливо особам, покликаним до служіння перед Богом, необхідно благоді Господа не лише про прощення власних провин, але й молити Бога, щоби прощав беззаконня своєму народові. Так чинили великі праведники. Так, колись святий Альфонс молився до Бога, щоб вулкан Везувій більше не викидав своєї розжареної маси й не губив народ.

Наш Спаситель також закликає молитися одні за одних, особливо що відноситься до прощення гріхів, які стають великою перешкодою до мирного життя з Богом. Бо гріх, духовний бруд – ненависний в Божих очах. Тому Син Божий велів у такий спосіб звертатися до його Небесного Отця: «Прости

нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим» (Мт. 6, 12). Тож уз'яв разом, а також одноособово, заступаймося перед Богом і благаймо Його в різній духовній потребі за себе та наших ближніх.

Що важливе у наших моліннях, постах, милостинях і прошеннях? А те, щоби практикувати духовні вправи з любові до Господа і ближніх, не хвалитися тим та не забувати про Божі Заповіді, які необхідно виконувати.

Хай Пресвята Богородиця, Мати милосердя, навчить нас молитися за ближніх та зі широкого серця прощати тим, хто нас образив чи ображає. Вона не звинувачувала розпинателів свого Сина, а лише благала разом з Ним Небесного Отця, щоби простив їм, – «не знають бо, що роблять». Благаймо Бога, щоби прощав гріхи нам та ближнім. Хай цей святий піст буде для нас благословенним!

† Ігор,

Митрополит Львівський УГКЦ

26 лютого 2017 р. Б., Львівська духовна семінарія Святого Духа

«Шануй батька твого і матір твою...»

Божі заповіді абсолютно чітко говорять, чого бажає від нас Господь. Але коли ми переходимо в практичну площину їх виконання, то починаються труднощі. І щоб себе якось оправдати, ми намагаємось ці труднощі якось узгальнити, або відсуваємо їх «на задній план». Це найчастіше відбувається, коли збираємось до сповіді. І особливо тоді, коли наша сповідь є формальною, тобто коли йдемо до сповіді, щоб «виконати обов'язок». У такому випадку, щоб якнайскоріше «виконати обов'язок» сповіді, ми намагаємось не

вдаватися у власні гріховні глибини, не заглиблюємось у суть Божих Заповідей, не бажаеться до кінця «розшифрувати» наші упадки... Ми – поспішаємо. Куди? Поспішаємо, щоб далі згрішити, забуваючи, що суттю сповіді є покаєння, тобто постановка припинити згрішне життя.

Мабуть, кожен із нас у своїх початкових сповідях признавався, що «не слухав тата і маму». Воно й не дивно, адже Господь дуже конкретно говорить: «Шануй батька твого і матір твою, щоб добре тобі було і щоб довго ти прожив на землі!» Саме так звучить четверта заповідь Бога. І наші батьки, шануючи Бога, нас цього вчили, бо вбачали у цій Заповіді своє добро. Діти повинні шанувати своїх батьків.

Ми всі, що сьогодні є дорослими людьми, вийшли родом з дитинства. І сьогодні всі ми, що є дорослими людьми, повинні б так само вчити наших дітей. Але чи не будемо ми лукавити перед нашими дітьми, якщо найперше заглянемо у наші теперішні стосунки з нашими найріднішими людьми – з батьком і матір'ю – і побачимо щось дуже неприглядне. І щоб себе якось оправдати, навіть у власних очах, ми можемо запротестувати: «Все це так. Але як їх можна любити чи шанувати, якщо колись вони зі мною обходилися непоштиво? Якщо вони зіпсували мені життя! Якщо вони «дістали» мене своїми докорами!»

Розуміється, що в деяких випадках не все у наших стосунках відбувалося належним чином, але погодьмося, що всі оці

батьківські «діставання» були спроектовані на наше добро. Очевидно, що ми просто не зуміли цього зрозуміти і належно оцінити, тому й маємо тепер упередження до наших батьків. Як наслідок – у нашому серці затаїлася гординя, котрої маємо найкращу нагоду позбутися у сповіді. А, як відомо, нарідним каменем сповіді є прощення.

(Далі – на 8-й сторінці.)

• БЕРЕЗЕНЬ •
2017 РОКУ БОЖОГО
• ЧИСЛО •
131 / 3

Слово Митрополита Львівського на Сиропусну неділю

Час прискорює наші старання та націлює на приготування до зустрічі з Богом. Усі сильні та могутні світу цього, які існували від його початку, теж, бідні й погорджені, заснули на віки. Усі у вічності здали правдивий звіт зі свого життя. Усі, хто живе, кого Господь кличе до життя в цьому світі, відповідатимуть перед Богом за гідну реалізацію свого життя для служіння Богові та людям. Кожна народжена особа покликана любити Бога та ближніх; це – найбільше й найнеобхідніше у житті людей. А Господь бажає усіх щедро нагородити й у вічності радісно проголосить: «Прийдіть, благословенні Отця Мого, візьміть у спадщину Царство, що було приготоване вам від створення світу» (Мт. 25, 34).

Тільки у зверненні Спасителя є важливе слово «благословенні», тобто ті, хто допомогли голодним, спраглим, чужинцям, хворим, в'язням, – одним словом – особам у потребі. Бо не вистарчить бачити голодного чи позбавленого одежі. У притчі про багатого чоловіка, що бенкетував щодня, що одягався у кармазин та вісон, Ісус вказав на убогого Лазаря, покритого струпами, що лежав при воротях в багатія (пор. Лк. 16, 19-20), який бачив нужденного, але нічим не допоміг. Час пролетів, померли обидва, відбулася незмінна переміна стану життя: багатий мучився у полум'ї, а Лазарь втішався спасінням на лоні Авраама (пор. Лк. 16, 22-23). Нічого було втрачати заможній людині на землі; досить було дати розпорядження слугам, щоб допомогли покинутому Лазарю в його нещасті. Але заможний пан не спромігся на розпорядження, щоби подати бодай крушини хліба та кухлик води нещасному, бо так мало потребував хворий; і за цю мізерну послугу багача очікувала б дуже велика нагорода. Жалюгідно, коли людина зосереджена на собі, на вигідному житті, і бачить лише свої потреби, не звертаючи уваги на ближнього, якому потрібно так мало... Для убогого кожна поміч – це дуже багато, а добродіям за порятунок Господь приготував вічну небесну нагороду!

Сьогоднішнє слово Ісуса Христа, яке Він голосив тодішньому зібраному народові, а зараз звернене до нас, спонукає замислитися над станом нашої душі стосовно прощення образ ближнім, посту та оцінки скарбів, яким людина надає перевагу. Спаситель дуже правдиво навчає, щоб усе прощати ближнім, не чинить жодних застережень та поділу, що, мовляв, оце прощаю, а того не можу пробачити. Така фальшивка у Бога не проходить. Тому Бог не хоче, щоб і людина тримала у собі ненависть до інших і не прощала вчинених їй великих чи малих кривд. Господь не згадує про рівень образ.

Розуміється, що трудно простити матері, перед якою стоїть вбивця її сина, – хоч і це необхідно чинити. Це дуже трудно збагнути, але Господь навчає

(Далі – у колонці на 3 стор.)

У Сиропусну неділю Високопреосвященний владика Ігор, Архiepіскоп і Митрополит Львівський, побував на Золочівщині, де з пастирським візитом

Цього ж дня Митрополит Ігор прибув до Львівської духовної семінарії Святого Духа, де звер-

Архiepерейські вечірні молитви в монастирі

Увечері першої неділі Великого посту Преосвященний владика Володимир, єпископ-помічник Львівської архiepархії, звершив Вечірню у храмі монастиря блл. Олімпії та Лаврентії, що у Львові на вул. Личаківській. Із архiepереєм молились настоятельки усіх жіночих монашеских чинів та згромаджень, які знаходяться на території Львівської архiepархії УГКЦ.

По завершенні молитви, з благословення єпископа, протодиякон Назарій Ярунів виголосив слово, у якому пригадав присутнім важливість церковного правила, особливо серед монашества.

Відтак відбулась розмова владика Володимира із настоятельками жіночих монашеских чинів і

Днями до Архiepідрального собору св. Юра у Львові завітали особливі гості: курсанти Національної академії Сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного. Тут їх зустрів дякон Роман Моравський, і саме він очолив спільну молитву перед чудотворною іконою Теребовлянської Матері Божої. Курсанти молились за мир, примноження любові, єдність.

Після молитви дякон розповів екскурсантам про Архiepідральний собор св. Юра, який є одним із найгарніших архітектурних комплексів у місті Лева і є визначною пам'яткою архітектури, яку охороняє ЮНЕСКО. Відтак він провів для них цікаву екскурсію, поведивши гостей закутками Святоюрського комплексу. Зокрема, майбутні офі-

Митрополит Ігор відвідав парафію с. Перегноїв

відвідав парафіян с. Перегноїв. Тут, у храмі Введення в храм Пресвятої Богородиці, він звершив Архiepерейську Божественну Літургію та виголосив проповідь.

Наприкінці богослужіння владика надав місцевому адміністратору о. Руслану-Василію Тузяку право носити жовтий хрест і набедреник.

Завершився пастирський візит митрополита Чином освячення води, архiepерейським благословенням і спільною світлиною на згадку про ці відвідини.

Великий піст митрополит розпочав у семінарії

шив Чин всепрощення. Вечірню очолив віце-ректор семінарії о. Михайло Лесів.

Після богослужіння до присутніх звернувся зі словом Кир Ігор. Митрополит, спогадучи старозавітних персонажів, як-от царів Давида і Соломона, єгипетського Йосифа чи Мойсея, говорив про покаєння і прощення. Крім іншого, архiepерей також поставив перед очі семінаристів і розп'ятого на хресті Ісуса Христа, що просить прощення у Небесного Отця для своїх убивць: «Отче, прости їм, бо

не знають, що роблять». А завершив свою промову владика словами: «Нехай цей піст буде для нас благословенням».

Відтак відбувся чин прощення, що має за мету вибачити прогріхи своїх співбратів, а також попросити пробачення за свої недосконалості. Після цього в семінарії наступила мовчанка, яка характерна для посту в семінарській спільноті.

Роман ПЕТРУНІВ
(Фото Ореста СИРОЇЖКИ)

згромаджень. У довірливій обстановці сестри-настоятельки обговорювали з архiepереєм насущні питання монашого життя. Воно й не дивно, адже Преосвященний Володимир є синкелом у справах монашества Львівської архiepархії УГКЦ.

Майбутні офіцери відвідали Святоюрський комплекс

цери побували у крипті, де молитовно вшанували пам'ять провідників Української Греко-Католицької Церкви ХХ-ХХІ ст. Також побували у дзвіниці, де змогли доторкнутися до найдавнішого в Україні дзвона, який, за оцінкою знавців, датується княжими часами.

За словами молодих вояків, враження від екскурсії – особливі.

У львівській парохії Покрови Пресвятої Богородиці постала нова спільнота «Родина для родин». Про це було оголошено по завершенні Архисреїської Божественної Літургії, яку звершив тут Преосвященний Володимир, єпископ-помічник

Постала нова спільнота «Родина для родин»

Львівської архієпархії. У своїй проповіді владика Володимир зауважив: «Ісус потребував родини. Потребував Марії і Йосифа, бо саме у родині дитина відчуває себе щасливою і певною».

За словами пароха цієї парохії, ієромонаха Андрія Боднара, метою заснування такої спільноти є праця зі зміцнення та поєднання родин. Життя спільноти полягає у щомісячних зустрічах, які будуть нагодою зростати духовно та переживати разом атмосферу родинності у Церкві. А знаком єдності та молитви за родини є ікона Пресвятої Родини, яку на завершення освятив єпископ.

життя є живим свідченням любові до Господа нашого Ісуса Христа та українського народу, а його душпастирська постава слугує прикладом для наслідування майбутнім священнослужителям.

Любомир МИКОЛИШИН, ЛДС

Спогадали автора гимну України

разом зі священнослужителями з України і Польщі та численною громадою українців, моління звершив Високопреосвященний владика Євген, Митрополит Перемисько-Варшавський. На цей молитовний захід від Львівської архієпархії прибули о. Павло Цвюк, синкел у справах мирян; о. Андрій Корчагін, капелан структур ЛОДА; о. Михайло Городиський, працівник Архієпархіального паломницького центру «Рафаїл», та о. Роман Височанський, адміністратор парохії в с. Тернавиця. Організатором цієї поїздки був департамент культури, релігії та національності ЛОДА.

Повідомив о. Павло ЦВЬОК, синкел у справах мирян Львівської архієпархії

дати митрополічї палати та пройти стежками святоюрських садів. Після теплого та радісного прийняття владикою Володимиром, брати зі своїми батьками продовжили екскурсію храмами Львова, яку проводив брат Святослав Вонс. День завершився культурно-відпочинковою програмою, спілкуванням, проведенням вікторини та співом духовних пісень.

На завершення реколекцій батьки були учасниками св. Літургії у храмі блаженного Миколая Чарнецького. Згодом приступили до його мощей, де біля саркофагу відбувся молитовний чин на оздоровлення душі і тіла.

Кінцевим пунктом цих реколекцій стала спільна розмова, на якій кожен міг поділитись своїми враженнями та переживаннями і подякувати Богові за цей цінний, гарно проведений час.

В пам'ять вічну буде праведник...

Постать владика Юліана (Вороновського) не є пересічною для Львівської духовної семінарії Святого Духа, адже, починаючи з 1991 року, він виконував обов'язки її ректора. Не один випуск молодих душпастирів завдячує своє становлення батьківській опіці та вихованню Кир Юліана.

28 лютого минуло чотири роки від дня смерті колишнього ректора. З цієї нагоди священники-настоятелі та брати-семінаристи звершили паломництво на Чернечу гору біля Свято-Успенської Унівської лаври, де помолились панахиду за упокій душі ісповідника віри владика Юліана (Вороновського).

Приклад діяльності архиєрея та його нелегке

У першу суботу березня делегація Львівської архієпархії УГКЦ побувала з візитом у Польщі, де у с. Млини з нагоди пам'ятних роковин від дня народження о. Михайла Вербицького, творця мелодії гімну України, відбувалася молитовно-культурна зустріч українців.

На могилі геніального композитора-священника,

Монаші реколекції для рідних батьків

У монастирі св. Альфонса відбулись реколекції для батьків студентів-редемптористів. Молитовний, активно-відпочинковий розклад і спільний побут створили невимушену та радісну атмосферу в монашій обителі.

Отець Роман Жиравецький, брати Сяргей Ганчаров і Назарій Ланько ділилися з батьками духовними науками, інші брати займалися організацією інших пунктів програми реколекцій. Серед іншого, були відвідини владика Володимира (Груци) на Святоюрському пагорбі міста Лева. Тут гості мали можливість помолитись у соборі св. Юра, відві-

(Закінчення, початок на 2 сторінці)

та заохоче до великодушного прощення. Перше слово, яке промовив Ісус Христос з хреста, що записав святий апостол Лука, звучить: «Отче, відпусти їм, – не знають бо, що роблять...» (Лк. 23, 34). Бога, нашого святого Творця, розпіяли грішні люди, а Він, невинний, не звинувачував їх, не нарікав, не голосив до Небесного Отця, щоби покарав катів та розпинателів, а лише просив, щоби не порахував їм цього вчинку за провинку. Це – безмежна Божя доброта, любов та милосердя, яке Господь завжди проявляє стосовно грішної людини, стосовно її провин та вчиненого тяжкого беззаконня.

Людина готова карати злочинця, а Бог – прощати, давати шанс на спасіння. Бо відає Господь, що тяжкий та непрощений гріх у вічності страшно карає людину, яка створена для щастя та слави Божої. Коли ж особа не примириться з Богом, тоді залишиться у постійному тремтінні та вічних кайданах. Вічна розлука людини з Богом – найстрашніше покарання, бо вона створена оглядати Його лице, до чого буде тягнутися, але гріх у вічності стає такою перешкодою, що Бога ніколи не зможе побачити.

Коли багач побачив із полум'я Авраама, то просив, щоби охолодити його язик. Праведник сповістив, що навіть така незначна послуга тепер неможлива, бо «між нами й вами вирите велике провалля, тож ті, що хотіли б перейти звідси до вас, не можуть; ані звідти до нас не переходять» (Лк. 16, 26). Це слова Ісуса Христа, який притчею повідомляє, що у вічності зміни із поганого стану на добрий чи якась допомога, полегша терпіння, не існує. Мудрець сповіщає: «Чи дерево впаде на південь, чи на північ, – воно лежатиме на місці, де впало» (Проп. 11, 3).

Починається святий час Великого посту. Стараймося, щоби звернути більшу увагу на молитву та на необхідність добрих вчинків. Особливе значення надаваймо прощенню ближнім беззаконь, які б вони вчинили проти нас. Господь добрий для усіх, то тим більше добро повинна чинити грішна людина, яка сама часто вчиняє промахи проти ближніх. Святий Учитель Церкви навчає: «Якої кари будуть гідні ті, які... не тільки самі не прощають, але й Бога просять, щоби відомстив ворогам... тоді, як Бог усе чинить та влаштовує для того, щоби нам не ворогувати між собою?» (св. Іван Золотоустий, Бесіда XIX на Мт. п.7).

Приймаймо у своє життя піст, що є великою духовною силою й допомогою до гідного християнського життя. Так, піст нічого не допоможе, коли хтось ненавидить ближнього, але він спонукує людину, щоби мирилася й прощала винним. Піст – могутня зброя, проти зла у житті мудрої людини! Сам Господь заявив, що зло виганяється молитвою та постом (пор. Мт. 17, 21).

Ще інша річ, яка гальмує добротесне життя людини з Богом – матеріальні речі. Хоч у нашій країні більшість людей доведена до зубожіння, однак людина може прив'язатися й до якоїсь незначної речі, яка стає її божком. Є й дуже багаті люди, і коли вони своє багатство ставлять на перше місце й не допомагають бідним, то воно може зумовити такий стан людини, що достаток перетвориться на духовне хробацтво, міль та іржу, що руйнуватиме духа. Багатство може стати злодієм, що обкрадає людину з небесних скарбів, позбавлятиме Небесного Царства.

Дякуймо Господу за усе добро, що посідаємо, і даваймо милостиню з того, що маємо, бо й дві лепти – велика милостиня перед Богом, якщо хто чинить її зі свого убозтва.

Святий апостол Павло закликає, щоби прокинутися зі сну й покинути вчинки темряви, а одягтися у зброю світла, тобто керуватися Святим Духом. Хай Небесний Дух просвітить нас, а Пресвята Богородиця виблагає глибшого розуміння в необхідності спасіння наших душ.

† Ігор,
Митрополит Львівський, УГКЦ

СОЛІДНЕ ПОПОВНЕННЯ В НАУКОВИХ СФЕРАХ ЦЕРКВИ

У перший день березня митрофорний протоієрей Андрій Іван Говера, який сповняє уряд синкела у справах мирян Тернопільсько-Зборівської архієпархії, захистив докторську дисертацію на тему «Літургійне життя священників та вірних УГКЦ в період підпілля (1946-1989рр.)». Захист проходив у столиці Італії, в Папському Східному інституті. На захисті були присутні брати протоієрея – екзарх Луцький Йосафат (Говера) та Апостольський делегат для греко-католиків у Казахстані та Середній Азії митрофорний протоієрей Василь Говера.

А буквально тижнем раніше такого ж титулу удостоївся віце-ректор Івано-Франківської духовної семінарії ім. свщмч. Йосафата протоієрей Андрій Чорненко: він захистив докторську дисертацію на тему: «Застосування правових норм католицького екуменізму в Україні». Його захист також проходив у Папському Східному Інституті, на факультеті Східного канонічного права.

Редакція нашого часопису щирозаочно вітає церковних науковців з успішним захистом їх наукових досягнень!

За матеріалами церковних ЗМІ

ДУХОВНЕ СЛОВО ДЛЯ ДРУЖИН СВЯЩЕНИКІВ

На базі готелю «Адмірал» у м. Одеса відбулися реколекції для дружин священників Одеського екзархату. «Покликані до радості» – такою була основна тема цих духовних вправ. Над нею роздумували учасниці реколекцій під проводом голови Комісії у справах подружжя та сім'ї Самбірсько-Дрогобицької єпархії о. Василя Нестера з дружиною п. Юлею. Програма триденних реколекцій була доволі насиченою: Архиєрейська Літургія, молитва на вервиці, змістовні духовні науки, молитовні розважання, спілкування тощо. Ці моменти стали тим благодатним часом, коли добродійки відчували себе однією спільнотою, що застановлялася над оновлення духовного життя.

Розпочалися духовні науки привітальним словом владики Михаїла та першою духовною наукою. В процесі розважань о. Василь неодноразово заторкував тему покликання бути дочкою, бути дружиною та бути матір'ю. «Добре служіння священника в парафії значною мірою залежить від того, якою є його «домашня Церква» – його сім'я, наскільки він відчуває підтримку з боку найближчих, зокрема, дружини. Бути дружиною священника – це особливе Господнє покликання», – зазначав реколектант.

На завершення іміст висловили слова вдячності владиці Михаїлу за надану гарну можливість мати дні віднови, за духовні розмови, за сповідь, за особисту присутність. На їх переконання, такі духовні вправи саме перед початком Великого посту є необхідними. Відтак, добродійки подякували й отцеві-реколектанту за плідні науки, вміння вислухати, а пані Юлії – за відкритість серця на ділення практичним досвідом та свідчення Божої присутності у християнських подружжях.

Прес-служба Одеського екзархату

УКРАЇНЦІ В УГОРЩИНІ ВШАНУВАЛИ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

В Будапешті, у приміщенні Державного самоврядування українців в Угорщині, зібралися наші країни, щоб молитовно вшанувати загиблих під час Революції гідності на майдані Незалежності в Києві. З промовами до присутніх звернулися президент Державного самоврядування українців в Угорщині Юрій Кравченко, Надзвичайний і Повноважений посол України в Угорщині Люба Непол, президент СКУ в Європі та представник українців в угорському парламенті Ярослава Хортяні.

Після промов відбулася панахида за полеглими, яку провів о. Дам'ян Габорій, душпастир для українців в Угорщині. У своєму поминальному слові священник закликав наслідувати плоди, гідні висоти подвигу Героїв Майдану, бо без того ця пам'ять стане лише відчуттям.

Відтак учасники поминального заходу переглянули документальну стрічку «Зима у вогні» спільного виробництва України, Великобританії та США, яка демонструвалася в 190 країнах світу та була нагороджена спеціальною нагородою «The Television Academy Honors». У рамках заходу була представлена також фотовиставка «Герої не вмирають».

На завершення присутні в залі вшанували пам'ять Героїв Революції гідності хвилиною мовчання та запалюванням свічок.

Прес-служба УГКЦ в Угорщині

За сприяння Соборного Патріаршого товариства святого рівноапостольного великого Київського князя Володимира та Київського центру УКУ, в приміщенні постійних комісій Верховної Ради України відкрито виставку «Великого бажаєте». Цю експозицію присвячено 125-й річниці від дня народження патріарха Української Греко-Католицької Церкви Йосифа Сліпого (нагадаємо, що рішенням Синоду єпископів УГКЦ 2017 рік проголошено Роком пам'яті патріарха Йосифа Сліпого). Цей довголітній і незламний в'язень радянських таборів, людина великої сили духа і великих бажань, муж невтомної праці і глибокої мудрості, християнський подвижник і праведник у середині ХХ століття «потряс цілим світом», – так про нього говорить доктор богослов'я отець Севаст'ян Дмитрух.

На Київщині плекають дяківські співочі таланти

При Київській Трьохсвятительській духовній семінарії успішно діє дяківська школа. Нещодавно її учасники відбули другу з черги навчально-формацийну зустріч. Цього разу учасники школи мали можливість набути теоретичні знання та практичні навички співу змінних частин Божественної Літургії. Одночасно з навчанням музикальної частини слухачі мали час і на духовні розмови, зокрема, спілкувалися про Таїнство покаяння.

Серед іншого, у цьому семестрі до дорослих школярів у програмі вивчення Уставу УГКЦ і Літургії промовляли голова Літургійної комісії Київської архієпархії о. Тарас Сиділо та канцлер Київської архієпархії о. Василь Чудійович. Також слухачі школи вивчали основи музичної грамоти разом з Іриною Вольбин на занятті з сольфеджіо.

У Слов'янську, що на Донеччині, зовсім недавно було відкрито представництво БФ «Карітас». Минуло зовсім небагато часу, і в ньому вже освятили капличку. Чин освячення звершив керівник департаменту Патріаршої курії УГКЦ у справах душпастирства силових структур Преосвященний Михаїл (Колтун).

Крім цього, за словами директора БФ «Карітас-Краматорськ» о. Василя Іванюка, нещодавно каплицю звели і в Краматорську (на території військової частини), а також у Добропіллі. «Маю в планах звести ще три каплиці. Гадаю, до Великодня вони будуть поставлені у Святогірську, Бахмуті та в госпіталі в Покровську», – каже священник.

Регіональне відділення фонду «Карітас», яке очолює отець Василь Іванюк, допомагає постраждалим від війни у семи районах Донецької та Луганської областей у 68 населених пунктах у «буферній» зоні в районі лінії фронту.

Також священник, крім служіння в БФ, їздить на передову як військовий капелан. «Продовжую

Патріарх Йосиф Сліпий з експозиції навчатиме народних депутатів патріотизму

Виставка представляє основні етапи діяльності патріарха УГКЦ Йосифа Сліпого: провід Духовною семінарією та заснування Богословської академії у Львові, переслідування радянською владою та перебування в таборах ГУЛАГу, обставини звільнення з ув'язнення та переїзд до Риму. Завдяки опублікованим архівним фото відображено його участь у засіданнях Другого Ватиканського собору. Також експозиція висвітлює працю Блаженнішого Йосифа над розвитком духовного та культурно-освітнього життя українців у світі: створення Українського католицького університету в Римі, будівництво собору Святої Софії, численні подорожі патріарха для згуртування та підтримки «в розсіянні суцях».

Окрім того, виставка має на меті не лише історично-ілюстративну складову, але й спонукає до аналітичного осмислення новітньої історії України.

Повідомив Михайло КАНАФОЦЬКИЙ

А літургійному співу студентів навчав о. Віталій Марцинюк. Окрім цього, в програмі навчання дяківської школи передбачено індивідуальні заняття з вокалу.

Вечірня, Утреня та Божественна Літургія, яку слухачі школи спільно співали під проводом семінарствів КТДС, надихали їх на використання своїх талантів для служіння Богові і ближнім.

Прес-служба Київської архієпархії

Донеччина відроджується й освячується

служити в десантній штурмовій бригаді з кіборгами уже другий рік, – веде він далі. – Зазвичай ми виконуємо розплановані проекти, проте я вирішив створити окрему групу, яка моніторить ситуацію по обстрілах і загостреннях в зоні бойових дій. Ми навчилися реагувати на проблеми, які можуть виникнути».

Загалом у БФ «Карітас-Краматорськ» працює близько 200 осіб.

Прес-служба Донецького екзархату УГКЦ

У Краматорську освятили храм для військових

жіння буде успішним. А прикладом для воїнів, за словами Кир Михаїла, є покровитель храму св. Юрій. «Він поєднав віру і служіння, тому став успішним», – наголосив єпископ-капелан.

Наприкінці богослуження владику Михаїл роздав усім присутнім у храмі антидор. У відповідь командир подарував владиці емблему 81-ї бригади з написом «Ніхто крім нас» та відзначив грамотами будівничих цього військового храму.

Спільну молитву, учасниками якої були також парафіяни м. Краматорська, своїм співом возвеличили сестри Воплоченого Слова. Відтак присутні священники та архиєрей розділили спільну солдатську трапезу. Владика від імені присутніх душпастирів з гумором подякував військовим, що виконали євангельську раду «голодного нагодувати» і гостинно їх прийняли.

Прес-служба Сокальсько-Жовківської єпархії

У м. Краматорську на Донеччині для військовослужбовців 81-ї окремої аеромобільної бригади Преосвященний Михаїл (Колтун), єпископ-капелан, освятив храм, який нарекли ім'ям святого Юрія. Сюди владику прибув разом зі священниками Сокальсько-Жовківської єпархії, які мають намір проводити на Донеччині пасторально-місійну працю.

У проповіді під час Божественної Літургії архиєрей заохотив присутніх військовослужбовців шукати захисту передусім у Бога, і тоді їхнє слу-

У Дрогобичі пом'янули владика Юліяна (Вороновського)

Юліяна (Вороновського). Архиєрейську Божественну Літургію звершив та очолив парастас владика Григорій (Комар). Йому співслужили священники семінарійного ректорату та єпархіального духовенства, богослуження супроводжували своїм співом семінаристи.

У сам день переставлення владика Юліяна, 28 лютого, Преосвященний Григорій, разом із єпархіальним духовенством та вірними, відвідав монаший цвинтар на Чернечій горі в Уневі, де біля могили владика Юліяна і його рідного брата ієромонаха Василя відбувся чин парастасу.

Під час поминального слова владика Григорій пригадав повчання, які протягом архиєрейського служіння передавав своїм духовним дітям владика

У Катедральному соборі Пресвятої Трійці літургійно пом'янули першого правлячого архиєрея Самбірсько-Дрогобицької єпархії – світлої пам'яті Преосвященного

У першу річницю відходу до вічності о. Івана Музички у соборі Святої Софії молилися за упокій його душі. Архиєрейську Божественну Літургію звершили Преосвященний Гліб, правлячий архиєрей єпархії Пресвятої родини в Лондоні, та Преосвященний Венедикт, єпископ-помічник Львівської архієпархії. Архиєреям співслужили численні священники, зокрема, представники різних монаших спільнот у Римі, та студенти Української папської колеїї святого Йосафата. Учасниками богослужіння були також члени товариства «Свята

В Римі молилися за упокій душі о. Івана Музички

Софія», котрі тими днями перебували в Римі з нагоди проведення річних зборів Товариства. Крім них, на спільну молитву прийшли чисельні вірні, друзі та приятелі покійного. Опісля вірні зійшли до крипти собору, де спочивають тлінні останки о. Івана. Там архиєреї освятили надгробну таблицю.

Отець Іван Музичка помер 22 лютого, на 95-му році життя, після кількаразової госпіталі-

Юліян. «Владика Юліян просив, щоб ми любили свою Церкву, любили свій народ і працювали для нього, а для цього нам завжди потрібні будуть молитва та уповання на Бога», – сказав проповідник.

Владика Юліян (Вороновський) відійшов у вічність 28 лютого 2013 року Божого на 77-му році життя, 45-му році священства, 27-му році єпископства.

зації, занедужавши на хворобу легенів. Він належить до плеяди найвідоміших священників УГКЦ. Отець Іван був довголітнім співпрацівником патріарха Йосифа, ректором УКУ в Римі, науковцем, католицьким публіцистом, душпастирем на теренах Англії та Італії.

Прес-служба Товариства «Свята Софія»

І МЕДИКИ ЗНАЮТЬ: БЕЗ БОГА – АНІ ДО ПОРОГА

У міській лікарні №3 м. Полтави Преосвященний Василій (Тучапець), екзарх Харківський, освятив лікарняну каплицю, яку нарекли на честь святого великомученика та цілителя Пантелеймона. Поява каплиці в цій медичній установі стала можливою завдяки ініціативі головного лікаря Анатолія Рудича та медичного капелана о. Максима Кролевського. Суттєвий вклад у її становлення внесли працівники лікарні, а також жертводавці, які допомагали у проведенні всіх необхідних будівельних та ремонтних робіт.

На завершення молитовного чину архиєрей виголосив пастирське слово. Він, зокрема, звернув увагу на важливу роль храму та священнослужителя в медичних установах: «Існують хвороби фізичні, але й в той самий час є зранення і духовні, які так само потребують зцілення. Тож відтепер у всіх, хто лікується в цій лікарні, є можливість приходити сюди, до каплички, молитися і просити в Бога зцілення. Радіємо, що ця нова святиня постала саме на території лікарні, бо це є актом глибокої віри і надії медиків та пацієнтів на Боже милосердя».

Відтак медичний капелан о. Максим Кролевський, який надаватиме духовну допомогу в лікарні, подякував владиці Василю за пастирський візит, а головному лікарю та усім працівникам лікарні – за їхній особистий внесок у створення каплички при медичній установі.

Прес-служба парафії Пресвятої Трійці

МОРЯКИ ОТРИМАЛИ БОЖЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

В Одесі відбулися урочисті заходи, присвячені випуску старшинського складу відділення військової підготовки Морехідного коледжу технічного флоту Національного університету «Одеська морська академія». Понад 30 курсантів здобули вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст». Це перший «одеський» випуск (набору 2014 року).

З нагоди завершення навчання військовослужбовцям було вручено дипломи і нагрудні знаки, після чого юнаки склали клятву старшини. Випускників зі знаменною подією в їхньому житті і житті українського флоту привітав командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко. Він побажав новому поповненню флоту підвищення фахового рівня і кар'єрного зростання.

Відтак військових моряків благословив на добру путь та окропив свяченою водою військово-морський капелан УГКЦ о. Олександр Смеречинський. У своєму напутньому слові він закликав вояків молитися і не забувати про Божу присутність і необхідність Божого благословення на майбутнє служіння кожного з випускників.

Завершився захід урочистим проходженням маршем та колективною фотографією.

Прес-служба Одеського екзархату УГКЦ

НА ПРИКАРПАТТІ ВІДКРИЛИ ВИСТАВКУ УНІКАЛЬНИХ ПЛАЩАНИЦЬ

У другий день Великого посту у місті Галич, що на Івано-Франківщині, з благословення владика Володимира (Війтишина), Архиєпископа і Митрополита Івано-Франківського, відкрито виставку «Давня галицька плащаниця». Протягом Великого посту галичани і гості міста матимуть можливість ближче ознайомитися з матеріалами експедиції, які представлені у витворах галицьких ремісників-малярів, а це – дев'ятнадцять унікальних плащаниць, що датуються кінцем XVIII – першою половиною ХХ століття. Знавці зазначають, що у збірці переважають три основні типи іконографії ремісничого виконання: від манери примітивізму – до академізму, українського бароко та декоративного розпису.

Як повідомляє департамент інформації Івано-Франківської архієпархії, співробітники науково-освітнього відділу Національного заповідника «Давній Галич» працювали над вивченням та збором давніх сакральних речей у галицьких храмах упродовж цілого місяця. В результаті цієї експедиції і зродилася ця цікава виставка, яка знайшла місце в експозиції Картинної галереї Національного заповідника «Давній Галич».

Департамент інформації УГКЦ

Мандруючи Інтернетом

У ТРАВНІ МОЖЛИВА ЗУСТРІЧ

ДОНАЛЬДА ТРАМПА З ПАПОЮ РИМСЬКИМ
Американський президент Дональд Трамп, ймовірно, зустрінеться з Папою Римським Франциском у травні 2017 року, коли приїде на Сіцилію для участі в зустрічі лідерів країн G7, повідомило італійське видання Ватикану «Insider».

Білий дім підтвердив, що Трамп буде присутній на зустрічі G7. Хоча ніяких спеціальних оголошень з Вашингтона або Риму щодо можливої зустрічі президента США з понтифіком не було зроблено, інформовані джерела у Ватикані повідомили, що така зустріч цілком можлива.

Колишні президенти США Джордж Буш-молодший і Барак Обама приїжджали до Риму спеціально, щоб зустрітися з Папою Римським (у випадку Буша – з Папою Римським Іваном Павлом II; Обама ж зустрічався з Венедиктом XVI) під час поїздки в Італію для участі в економічному саміті.

КОНГРЕС США СКАСУВАВ ДЕРЖАВНЕ ФІНАНСУВАННЯ АБОРТІВНИМ КЛІНІКАМ

16 лютого цього року Палата представників Конгресу США проголосувала за скасування 10-го розділу правила обов'язкового медичного страхування, запроваджене президентом Обамою, який зобов'язував державу фінансувати абортівні клініки та організації, які ними керують чи володіють, коштом платників податків. За відповідне рішення проголосувало 230 конгресменів, проти – 188, повідомляє LifeSiteNews.

Проти фінансування абортів за рахунок платників податків виступала поголовна більшість релігійних організацій США. Однією з передвиборних обіцянок президента Трампа було скасування обов'язкового державного фінансування процедури абортів, яке було запроваджене президентом Бараком Обамою.

Головним постачальником послуги абортів у США є організація «Planned Parenthood», яку свого часу pro-life активісти спіймали на незаконній торгівлі тілами абортіваних дітей. В середньому «Planned Parenthood» здійснює 300 тис. абортів на рік. Це рішення, на думку оглядачів, спрямоване в першу чергу проти «Planned Parenthood», яка може функціонувати на теперішньому рівні тільки завдячуючи федеральному фінансуванню.

Тепер рішення Палати представників мав би підтримати чи відкинути Сенат США. Представники республіканської більшості в Сенаті обіцяють швидке проходження процедури і затвердження рішення Палати представників також і в Сенаті.

У БРАЗИЛІЇ МЕР ОФІЦІЙНО ПЕРЕДАВ КЛЮЧІ СВОГО МІСТА БОГУ

Мер невеликого містечка Гуанамбі на сході Бразилії своїм першим декретом «вручив ключі від міста» Богові і проголосив над містом владу Ісуса з Назарета, повідомляє Християнський мегапортал invictory.com посиланням на «Noticia Cristiana».

«Я, Жайрем Сільвейра Магальяес, мер Гуанамбі, призначений Богом, обраний загальним голосуванням, щоб управляти протягом 2017-2020 років, постановляю вручити ключі цього міста Богові», – заявив мер. Він проголосив, що «місто належить Богові, а всі відділи мерії перебувають під покровом Всевишнього».

Своїм декретом мер Магальяес постановив, що всі сили зла, що діють в місті, повинні підкоритися Ісусові з Назарета, і скасував дію будь-яких інших угод з будь-яким іншим богом або духовною істотою. «Моє слово остаточне», – написав мер наприкінці документа.

Цей перший свій декрет на посаді мера Жайрем Сільвейра Магальяес підписав 2 січня цього року, і його опубліковано на офіційному сайті мерії.

Раніше повідомлялося, що новий мер Ріо-де-Жанейро – другого за величиною міста Бразилії – Марсело Кривеллі, вступаючи на посаду, подякував Богові за отриманий мандат, а християнам – за висловлену довіру. У своїй промові мер Кривеллі підкреслив, що переміг на виборах лише тому, що таким був Божий план.

Папа: під час спокуси потрібно молитись, а не вести діалог із дияволом

Діалог із дияволом приводить до гріха. Під час спокуси не можна входити у діалог зі злим духом, а навпаки – потрібно молитись. На це звернув увагу Папа Франциск у проповіді під час Служби Божої у ватиканській резиденції «Дім святої Марти» 10 лютого, коментуючи біблійне читання із першої книги Святого Письма, де розповідається про спокушування дияволом наших прародичів та їхній упадок, та євангельський уривок про спокуси Ісуса в пустині.

За словами Вселенського Архієрея, піддавшись спокусам, які переживає кожен без винятку, людина потребує Божої благодаті, щоб не ховатись від Нього, як це зробили Адам та Єва в Едемському саду, але попросити прощення для того, щоби підняти з гріха та прямувати далі вперед. Також і до Спасителя підступив диявол зі спокусами, як про це розповідають нам святі євангелисти, однак Христос не відповідає на них Своїми особистими словами, але словами Святого Письма, словами Божими. Якщо людина входить у діалог з дияволом, то падає у гріх та зіпсуття.

Сатана наближається до людини з привабливими пропозиціями, намагаючись повернути її увагу та цікавість. Але його єдиною метою є обманути особу, адже він – брехун і батько брехні. Привернувши увагу Єви, диявол зацікавив її до діалогу. В ході

розмови він обманом, крок за кроком, добився свого – схилив людину до гріха. Маскуючи гріх у щось добре, злий дух намагається у діалозі переконати людину в тому, що те, що він пропонує, не є чимось поганим, а навпаки – корисним та добрим: «Це неправда, що це зло. Це добрий плід, скуштуй його – він смачний!» Такою є стратегія сатани.

Проповідник зазначив, що кожен із нас має спокуси гордості, марнославства, пожадливості, жадібності, а диявол намагається у першу чергу повернути нашу увагу і розпочати діалог, а вже потім переконати нас у тому, що його пропозиції не є злом, не є гріхом... І крок за кроком він добивається свого, якщо людина замість того, щоб молитись, розмовляти з Богом, починає діалогувати із сатаною. А після гріхопадиння Адам та Єва ховаються від Господа, – в

той час як потрібно благодаті, щоб повернутись, розкаятись та попросити вибачення.

Серед іншого Глава Католицької Церкви підкреслив, що великі упадки розпочинаються із маленьких провин. Сьогодні ми часто говоримо про корумпованих посадовців та високоповажних осіб, про життя яких довідуємось із газет. Однак корупція, зіпсуття розпочинається з малого, іноді – від того, що комусь замість одного кілограма, обваживши, дали 900 грамів, тощо. Здавалось би – дрібничка, але ні: адже саме таким чином людина входить у діалог з дияволом, що потім призводить до великих тяжких упадків.

Закінчуючи проповідь, Святий Отець підсумував: «Під час спокуси не слід входити у діалог, але потрібно молитись словами: «Допоможи, Господи! Я слабкий! Я не бажаю ховатись від Тебе». Це є мужність, це означає перемогти. Коли ти починаєш діалогувати, то погано закінчиш, будеш переможений. Нехай Господь дасть нам благодать і супроводжує нас у цій сміливості, а якщо нас обмануто спокусою через нашу слабкість, то нехай Він дасть нам мужність підвестись та йти вперед. Саме для того й прийшов Ісус, саме для того!»

Джерело: Радіо Ватикан

Ватикан і Китай порозумілися щодо єпископів

Китай і Ватикан досягнули консенсусу щодо призначення єпископів, що призведе до вирішення

інших спірних питань, повідомив кардинал Джон Тонґ з Гонконгу. «Відтепер не буде кризи поділів між відкритими і підпільними спільнотами Церкви Китаю, – сказав кардинал. – Навпаки, ці дві спільноти будуть поступово рухатись у напрямку примирення і спільноті в питаннях закону, душпастирської опіки та взаємовідносин. Церква Китаю працюватиме разом заради проголошення радісної звістки Ісуса на китайському ґрунті».

Як інформує «Catholic Herald», в листі, опублікованому 9 лютого, кардинал Тонґ зазначив, що Китай і Ватикан мають різні

інтереси, тому ставитимуть пріоритети в проблемах, що залишилися, по-різному. «Уряд Китаю турбують проблеми політичного рівня, в той час як Апостольська Столиця наголошує на проблемах релігійного і пастирського рівня», – зазначає кардинал.

Дипломатичні відносини між Ватиканом і Китаєм були встановлені в 1951 році. Однак від 1980 року перемовини між державами періодично зривались. 2014 року формальний діалог було знову відновлено.

«Апостольський Престіл»

Трамп ввів заходи з боротьби з абортами в США

Президент США Дональд Трамп заборонив держфінансування іноземних організацій,

які поширюють інформацію про аборти під час консультацій жінок з планування сім'ї, передає «Huffington Post». Зокрема, своїм указом Трамп скасував рішення свого попередника Барака Обами, який зняв цю заборону в 2009 році.

Сам закон про заборону фінансування організацій, які поширюють інформацію про аборти, ввів президент Рональд Рейґан ще в 1984 році. Як правило, наступні президенти, які були кандидатами від Демократичної партії США, скасовували його.

Також повідомляється, що під час виборчої кампанії Трамп заявляв, що в разі введення в США заборони на аборти жінки нестимуть покарання за їх вчинення.

Джерело: rbc.ua

У Канаді колишній бездомний наркоман став священником

У канадському мегаполісі колишній бездомний наркоман і волоцюга став священником і тепер служить знедоленим, несучи їм Слово Боже й кажучи: «Вулиця привела мене до Церкви, а Церква повернула до потреб вулиці», – повідомляє «Worldreligionnews».

Клауде Парадіз тривалий час вів життя безпритульного і знедоленого волоцюги на вулицях Монреалю і при цьому ще й потерпав від безнадійної залежності від алкоголю та наркотиків, а майбутнє бачилося йому настільки похмурим і безпросвітним, що він усе частіше подумував про самогубство. Однак у його житті сталася чудесна переміна – він вилікувався і став священником. Тепер 57-річний католицький священник бачить свою місію в тому, щоб надавати духовну і матеріальну допомогу тим, хто опинився в лещатах бідності, горя, проституції або потрапив до в'язниці.

Отець Парадіз навіть заснував благодійне товариство під назвою «Нотр-Дам де ла Рю» («Матір Божа на вулицях»). Щовечора він йде до бездомних жителів вулиць, влаштовує їх до притулків або роздає їм їжу. Він також роздає Причастя і вчиняє інші церковні таїнства, прово-

дить похоронні служби. У нього є помічник і співробітник Кевін Кардін – теж колишній наркоман і бездомний, а зараз – гідний і щасливий сімейний чоловік, який повернувся до повноцінного життя завдяки співчуттю та допомозі.

Свого часу на заснування благодійного товариства «Нотр-Дам де ла Рю» отця Парадіза благословив архієпископ Монреалю Крістіан Лепайн, охарактеризувавши його місію як «дію Церкви заради підтримки нещасних», і тепер продовжує надавати свою пастирську підтримку товариству.

Бразильський футболіст заявив, що Бог зберіг його життя в авіакатастрофі

71 людина загинула, шестеро були важко травмовані. На борту знаходився основний склад бразильської футбольної команди «Шапекоенсе», яка 30 листопада мала взяти участь у фінальному матчі кубка Південної Америки. З членів команди в тій катастрофі вижили троє футболістів, усі вони – евангельські християни.

Бразильський футболіст, який вижив в авіакатастрофі, де загинула майже вся команда, виступаючи в церкві вперше після трагедії, розповів про своє чудесне спасіння і заявив, що життя без Бога не має сенсу, повідомляє invictory.com.

Авіакатастрофа сталася пізно ввечері 28 листопада 2016 року. Бразильський літак зазнав аварії в Колумбії,

оговтавшись, захисник «Шапекоенсе» Еліу Ерміт Замп'єрі Нето вперше після трагедії прийшов на збори, де розповів про те, як вижив у тій катастрофі і що Бог зробив у його житті.

Еліу Нето рятувальники знайшли останнім. На той момент пройшло вже більше восьми годин з моменту катастрофи. На вулиці було два градуси морозу. Його зна-

йшли затиснутим серед уламків, з пробитими легенями. Лікарі шансів на виживання не давали. Те, що футболіст вижив після перенесених травм, інакше як дивом ніхто не називає. І він сам називає своє спасіння дивом.

Футболіст подякував усім, хто молився за нього, його товаришів по команді, їх сім'ї. Він розповів, що, розмірковуючи над тим, що сталося, він зробив для себе головний висновок, що насправді наше життя швидкоплинне і без Бога воно не має сенсу. «Ми без Нього – ніщо... Ви можете бути найсильнішим, найуспішнішим, але в той момент, коли ви перебуваєте між життям і смертю, можете себе запитати: що ви зробили на цій землі?

Скільки душ привели до Ісуса? Чи виконали ви волю Божу? Куди ви підете, якщо сьогодні помрете?» – заявив Нето.

Згадуючи важкі дні відновлення після катастрофи, він підкреслив, що завжди знав у своєму серці, що Бог відновить його знову, тому що він хотів би продовжити благовістити Євангеліє.

Християни Європи збирають петицію проти одностатевих шлюбів

Найбільша християнська благодійна організація «Care» на чолі з Нолай Ліч змогла зібрати понад 1 мільйон підписів під законопроект, що визначає шлюб як союз чоловіка та жінки і відкидає одностатеві шлюби, повідомляє 316NEWS. Але Єврокомісія поклатала його «під сукно» і на-

магається повністю скасувати інструмент громадських петицій, оскільки такі петиції її не влаштовують. Організація попереджає, що на Європу насувається катастрофа через старіння населення і падіння рівня народжуваності.

Якщо петиція набирає понад мільйон підписів (в не менше, ніж 7

державках Євросоюзу), її автоматично мусять прийняти до розгляду Європейською комісією. Наприклад, петиція про припинення досліджень на тваринах збирила 1,2 мільйона підписів, а петиція про припинення фінансування абортів та медичних досліджень на ембріонах за рахунок платників податків збирила 1,7 мільйона підписів.

Але успіхи християнських активістів на підтримку традиційного шлюбу викликають побоювання в єврокомісарів. Вони запевняють, що система петицій призводить до зростання «євроскептицизму» і збуджує не-

потрібні «надзвичайно суперечливі і надмірно емоційні питання, що представляють інтерес для вузької меншини, а не переважної більшості громадян Євросоюзу», а тому має бути скасована. На останньому засіданні в Брюсселі євробюрократи ініціювали перегляд механізму петицій.

В ІЗРАЇЛІ ЖІНКИ МАЮТЬ ШАНС МОЛИТИСЯ БІЛЯ СТІНИ ПЛАЧУ

Верховний суд Ізраїлю готовий дозволити жінкам молитися біля Стіни плачу і дає уряду 30 днів на пошук законних причин і доводів для відмови жінкам, якщо такі знайдуться, повідомляє «Седмица». Уряду належить підшукати і дати суду переконливі пояснення, чому жінкам не дозволяється приносити сувої Тори і читати молитви біля Стіни плачу. Якщо ж уряд і призначена ним служба охорони святого місця не зможе надати Верховному суду переконливі доводи по цій справі, то автоматично вступить в силу рішення суду про допуск жінок до богослужбових обрядів у цьому святому місці. Це рішення стане безпрецедентним і поворотним в історії Ізраїлю.

Верховний суд надіслав офіційні повідомлення на адресу рабина Шмуля Рабіновича, головного адміністратора Стіни плачу, і на адреси відповідних державних служб, в тому числі канцелярії прем'єр-міністра, служб духовного священноначалія та «Фонду спадщини Стіни плачу». Саме цим державним і духовним службам належить дати відповідь, чому вони не допускають жінок, які бажають молитися і здійснювати інші богослужбові обряди на території головної площі і багатьох інших ділянках у святині.

Досі жінкам доводилося відвідувати святиню, ховаючи сувої Тори під одягом. У 2010 році головний рабин служби нагляду Шмуль Рабінович навіть видав спеціальний указ, що забороняє жінкам проносити Тору в жіночу молитовну зону цього святого місця, причому жінки з тих пір постійно піддаються охороною принизливим обшукам і особистому огляду. Ці огляди були санкціоновані «Фондом спадщини Стіни плачу», яким заправляють ортодоксальні юдеї. Охоронці не дають жінкам проносити навіть молитовні шалі, семисвічники-менори, талісмани і філактерії (шкіряні коробочки, які юдеї підв'язують під час ранкової молитви на лобі і на лівій руці; в них зберігаються пергаментні листки з текстами молитов і висловів з Тори).

БРИТАНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР: ХРИСТІЯНИ МОЖУТЬ ВІЛЬНО ГОВОРИТИ ПРО ВІРУ

Прем'єр-міністр Великобританії Тереза Мей заявила, що християни можуть вільно говорити про свою віру на роботі і в громадських місцях. Про це британський прем'єр заявила під час відповідей на запитання в парламенті. Вона зазначила, що в країні «дуже міцні традиції релігійної толерантності та свободи слова», і наголосила, що Великобританія повинна пишатися своєю християнською спадщиною. Тереза Мей підкреслила, що «можливість вільно, шанобливо і відповідально говорити про релігію» повинна бути «ревно охоронюваним принципом».

Комісар з питань рівності і прав людини Девід Ісаак також закликав до здорового підходу стосовно питання релігії на робочих місцях і розкритикував тих, хто забороняє християнам говорити про віру на роботі.

Джерело: invictory.com

АРХЕОЛОГИ ВИЯВИЛИ В ІЗРАЇЛІ ФОРТЕЦЮ ЧАСІВ ЦАРЯ СОЛОМОНА

У долині Тімна в Ізраїлі археологи виявили руїни фортеці та фортифікаційних споруд часів царів Соломона і Давида, повідомляє журнал «The Journal of Archaeological Science: Reports». Залишки фортеці датовані X століттям до нашої ери і знаходяться неподалік мідеплавильних таборів царя Соломона. Дослідники вважають, що за часів царя Соломона мідь була дуже цінним товаром і мала величезний попит. З огляду на це через володіння копальнями нерідко виникали війни.

Дослідникам вдалося виявити зброю, наявність укріплення, стійла для віслів, що вказує на високорозвинену структуру охорони і значимість торгівлі з далекими поселеннями. Мешканці табору не тільки добували руду, а й брали участь у збройних конфліктах. Ймовірно, саме в цій місцевості відбулася одна з битв царя Соломона в пустелі, описана в Біблії.

Учені зробили припущення, що в ті роки також велася торгівля з віддаленими регіонами, на що вказує аналіз палиць, якими поганяли худобу: на них були сліди рослин, що свідчить про те, що тварин годували високоякісним сіном і виноградним жомом, які явно доставлялися з Середземномор'я.

«Шануй батька твого і матір твою...»

ПРОЩАЙМО ЇМ

Мабуть, найважливішим способом вшанувати наших батьків – це прощати їм. Мусимо визнати, що досконалих батьків не буває. Очевидно, що всі батьки, так чи інакше, не «дотягують» до того рівня, якого від них очікують їхні діти. А якщо по-щирості, то інколи навіть до своєї власної планки вони «не дотягують». Бувало, що наші батьки не завжди підходили до нас вповні розважливо, вимагали від нас чогось неможливого; можливо, що говорили і робили те, що нас ранило. Саме через це багато дітей покидають своє дитинство з багажем гніву і гіркоти; покидають його нездатними залишити позаду помилки і промахи своїх батьків. І цей затаєний гнів наносить велику шкоду нам самим – він «поїдає» наш спокій. Ми є неспокойними, бо в глибині нашого серця чудово прочитуємо Заповідь Божу «шануй батька і матір». Біс гордині шепоче нам: «Не прощай», – а Господь каже: «Простіть, то й вам проститься». Розумні люди завжди слухають Бога.

ГОВОРІМО ПРО НИХ ДОБРИ СЛОВА

Ще один спосіб пошанування наших батьків – це говорити про них з повагою. Сьогодні живемо в часах, коли брутально висловлюватись вважається чимось пристойним, чимось надто «крутим». Часто, не замислюючись, ми із задоволенням непоштиво відгукуємось про наших батьків, наших рідних. І тут вартує нагадати про покарання, які належаться тим, хто проклинає батьків або нападає на них, як про це читаємо у Старому Завіті: «Хто вдарить батька свого або матір – скарати його смертю. Хто проклинатиме свого батька або матір – скарати того смертю» (Вих. 21, 15-17). Або ж: «Хто проклинає свого батька чи свою матір, того мусять покарати смертю; він кляв свого батька й свою матір, тож кров його нехай упаде на нього» (Лев. 20, 9).

З цього випливає, що нам, християнам, належить говорити про батьків добрі слова. Добрі слова належить говорити, коли вони живі, і тоді, коли вони

вже померли. Добрі слова про батьків належить говорити, коли розмовляємо зі своїми братами і сестрами, зі своїми дружинами, зі своїми дітьми. Ми повинні говорити про батьків добрі слова, коли розповідаємо про них у церкві та суспільстві, показуючи приклад універсального пошанування і поваги тих, які на землі пошляють нам Божу доброту.

ПОВАЖАЙМО ЇХ НА ЛЮДЯХ І НАОДИНЦІ

Дуже важливо виявляти нашу повагу до батьків на кожному місці – як на людях, так і на самоті. Не секрет, що багато речей ми переймаємо у них навіть без слів. Сама їхня життєва постава стає для нас прикладом. А для батьків є важливо бачити, яким чином вони позитивно вплинули на своїх дітей – вони хочуть побачити у дітях своє віддзеркалення. Ми інколи навіть не уявляємо, як для них важливо почути від нас щось на кшталт «а я навчився від вас розпоряджатися грошима», або «це ви мене завжди вчили ось так поступати... саме так я тепер і роблю». Нам такі речі видаються чимось простим і малозначимим, але вони приносять радість нашим батькам і зворушують їх.

Такі слова ми можемо говорити в розмовах наодинці, а можемо говорити про це публічно, коли за родинним святковим столом, чи в якомусь товаристві потрібно виголосити тост чи якусь іншу промову. Пишаймося тим, що ми «вдалися» в них, що можемо достойно представляти наших батьків у будь-якому середовищі.

РАДЬМОСЯ З НИМИ

Ми шануємо батьків і тоді, коли запитуємо в них поради в різних життєвих ситуаціях. Святе Писання досить часто асоціює вік з мудрістю, а молодість – з безглуздям. Зокрема, читаємо: «Слава молодих – їхня сила; старих окраса – їхній сивий волос» (Пр. 20, 29). Воно й правда: батьки завжди є мудрішими від своїх дітей. Хоча б тому, що вони мають досвід життя. Тому не соромно покладатися на поради і мудрість старших, коли потрібно приймати важливі життєві рішення. Хтось із цим погодиться, хтось – ні, але в будь-якому випадку, коли ми звертаємося до батьків за допомогою, ми виявляємо цим нашу повагу до них, навіть якщо згодом їхньою порадою і не вдасться скористатися.

ПІДТРИМУЙМО ЇХ

Пригадаймо життєву історію Давида, коли в дуже важкий момент від нього відвернулися друзі і напали вороги. У цій ситуації він звернувся до Бога, заклинаючи: «Не відкидай мене, коли постаріюсь, не покидай мене, коли зникне моя сила» (Пс. 71, 9). Бачимо, що Давид боявся ситуації, коли поєднуються похилий вік і відчуження, боявся статися старим і самотнім. Наші батьки цього теж бояться. Якщо ми молоді і сильні, то жадаємо незалежності. Наші батьки, виховуючи нас сильними і вільними, з кожним роком самі втрачають ці достоїнства, як про це читаємо у Книзі Еклезіяста (12, 1-8).

Ми тоді шануємо батьків, коли обіцяємо їм не залишити їх самотніми у похилому віці. І не лише обіцяємо, але належно цей обов'язок виконуємо. У той час, коли мільйони людей похилого віку живуть у самоті, коротають свою старість у будинку для людей похилого віку або в лікарні, оточені професіоналами, а не сім'єю, ми, як християни, отримали можливість показати всьому світу особливу повагу до батьків. Нам належить зрозуміти, що у цьому віці батькам не потрібні гроші, не потрібні подачки – їм потрібна наша увага і турбота. І жодна няня чи доглядальниця їм цього не дасть.

ЗАБЕЗПЕЧИМО ЇХ

Коли діти маленькі, їх забезпечення Господь Бог покладає на батьків. Про це повчає св. апостол Павло: «Не діти повинні збирати батькам маєтки, а батьки дітям» (2 Кор. 12, 14). Але коли батьки старіють і слабшають, тоді ролі міняються місцями. І знову про це говорить апостол: «Коли якась удовиця має дітей або внуків, то насамперед нехай вони навчаться шанувати власну

родину й віддячуватися батькам, бо це вгодно Богові» (1 Тим. 5, 4). Як бачимо, Святе Письмо закликає християн до відповідальності за турботу про членів своєї сім'ї. І ця заповідь розподіляється як на батьків маленьких дітей, так і на дітей літніх батьків. Тобто, християнські дочки і сини несуть відповідальність за фінансову турботу про безпорадних батьків і бабусь з дідусями. Отож, піклуючись про них матеріально, ми знову ж таки шануємо наших батьків, як цього від нас жадає Господь Бог.

ПОВІРМО БОГОВІ

Як можемо зауважити, до цієї заповіді Господь додає обіцянку – довголіття і благополучне життя тим, хто дотримується цієї заповіді. Це означає, що той, хто виконує її, чинить мудро, бо зможе досягнути обіцяну благодать. Відповідно, було б цілком нерозумно і безрозсудно відмовитися від виконання цієї заповіді і втратити можливість отримати обіцянку. Саме про це нагадає св. апостол Павло: «Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливе. Шануй свого батька та матір – це перша заповідь з обітницею, щоб добре велося тобі, і будеш довголітнім на землі» (Еф. 6, 1-3).

Аналізуючи написане, хтось, можливо, почне шукати винятки із загального правила: мовляв, «та ви не знаєте моїх батьків», «та мої батьки мене ображали», «та мої батьки мені не дали», «та мої батьки з мене знущалися»... Не маємо наміру оправдовувати те, що не має виправдання. Але нам належить зрозуміти і погодитися, що у цій Заповіді немає ніяких умов «якщо». Ми повинні шанувати наших батьків. Всіх, без винятку.

о. Іван ГАЛІМУРКА

Опубліковано список основних відкриттів у галузі біблійної археології за 2016 рік

Минулий 2016 рік виявився вагомим для археології. У Святій Землі змогли реалізувати себе покоління археологів, і, незважаючи на традиційно важку політичну ситуацію, розкопки були продовжені.

Біблійна археологія, засновником якої вважається американський вчений В. Оллбрайт, активно розвивається з XIX століття. Пройшовши великий шлях від кабінетної науки до роботи на археологічних сайтах, завдяки новим технологіям вдалося зробити безліч відкриттів, що відносяться до різних епох. Проте деякі важливі періоди (насамперед час Єдиного Царства царів Давида і Со-

ломона) залишаються багато в чому загадковими. Те ж саме стосується і народів, які можна умовно назвати з точки зору вивчення Біблії супутніми євреям, як-от моавитяни, аммонитяни, едомляни.

Оглядач найбільшого сайту з Біблійної археології www.biblicalarchaeology.org Робін Нго назвав такі відкриття основними для 2016 року:

1. Під Аскалоном було знайдено єдине на поточний момент відоме філістимське кладовище.

2. В Лахиші були стверджені свідчення реформ царя Єзекії.

3. В Галілеї в печері було виявлено майстерню з виробництва кам'яних посудин

(вік – 2 тисячі років).

4. Рідкісна золота монета імператора Нерона була знайдена поряд зі стіною, що оточувала Старе Місто Єрусалиму. Цінність знахідки і в тому, що вона була знайдена вченими in situ.

5. У Єрусалимі на території паркінгу були проведені розкопки, що привели до виявлення двох печаток часів Першого Храму. Одна з них належала жінці на ім'я Еліхана бат Гаель. Подібні жіночі печатки відомі, але все ж трапляються рідко.

6. Було знайдено епіграфічний пам'ятник, з якого стало відомим ім'я римського префекта Юдеї напередодні повстання Бар Кохби (близько

132 р.). Його звали Publius Silvanus Quintus Corelius Gallus Gargilius Antiquus. В історичній науці цей діяч був відомий під більш коротким ім'ям Гарг'ілій Антик.

7. Археологами були знайдені залишки третьої єрусалимської стіни, про яку писав Йосиф Флавій. Стіна була побудована незадовго до першого юдейського повстання проти римлян.

8. Рідкісна бронзова маска бога Пана була знайдена в його святилищі в місті Гіппос на території Ізраїлю в 2015 році. Продовживши розкопки, археологи з міста Хайфа виявили монументальні ворота, побудовані римлянами в тому ж комплексі.

9. Нові мозаїки були відкриті в нижньогалилейському селі Хуккок. На стінах стародавньої синагоги були виявлені зображення Ноевого ковчега і сцена виходу євреїв з Єгипту.

10. Закопаний 2140 років тому скарб срібних монет Гасмонейського періоду був вилучений з тріщини в камені біля міста Мод'їн.

Виходячи з написаного, можна стверджувати, що перераховані відкриття допомагають краще зрозуміти життя Святої Землі тисячоліття тому.

Чи Святе Письмо говорить про чистилище?

«У мене на роботі є колега, євангельський християнин. Він каже, що віра в чистилище не має підстав у Біблії. То що я повинен відповісти йому?»

Багато хто з наших читачів ставить подібні питання: де в Біблії говориться про чистилище? Ось відповідь Джона Мартінюні, відомого біблійного вченого і апологета з США:

2 Сам. 12, 13 18: «І сказав Давид до Натана: «Згрішив я перед Господом!» А Натан сказав до Давида: «Та Господь зняв твій гріх, не помреш! Та що ти спонукав зневаження Господа цією річчю, то син твій, народжений тобі, конче помре». І пішов Натан до свого дому, а Господь уразив дитя, що Давидові породила Урія жінка, і воно захворіло... І сталося сьомого дня, і померло те дитя...»

Католицький біблійний принцип № 1

– гріх має бути покараний, навіть після отримання прощення.

Одрк. 21, 27: «Не ввійде до нього ніщо нечисте...» – до «Нового Єрусалима» – до раю.

Католицький біблійний принцип № 2

– ніщо нечисте, ніщо, заплямоване гріхом, не ввійде до Царства Небесного.

Мт. 5, 48: «Будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний». Силою принципу № 2 – ніщо

«Чистилище», ескіз вітражу (фрагмент).

Молода бразильська художниця Клімене Мелісса Коста (Сан-Паулу)

нечисте не увійде до Небесного Царства.

Євр. 12, 22 23: «Але ви приступили до гори Сіонської, і до міста Бога Живого, до Єрусалима небесного... і до Судді всіх, до Бога, і до духів удосконалених праведників...»

Католицький біблійний принцип № 3

– існує спосіб, процес, за допомогою якого духи «праведних» досягають досконалості.

1 Кор. 3, 13 15: «...то буде виявлене діло кожного, бо виявить день,

тому що він огнем об'являється, і огонь діло кожного випробує, яке воно є. І коли чие діло, яке збудував хто, устоїть, то той нагороду одержить; коли ж діло згорить, той матиме шкоду, та сам він спасеться, але так, як через огонь».

Де це місце, в якому людина після смерті зазнає втрат так, ніби пройшла через вогонь, але виживе? Чи це пекло? Ні, коли потрапляєш до пекла, то вже з нього не повертаєшся. Чи це небо? Ні, в небі не зазнають збитків.

Мт. 12, 32: «І як скаже хто слово на Людського Сина, то йому проститься те; а коли скаже проти Духа Святого, не проститься того йому ані в цій віці, ані в майбутнім!»

Цей уривок передбачає прощення в наступному житті. Куди можна потрапити, щоби отримати прощення в наступному житті? На небеса? Там прощення більше не потрібне. До пекла? Там немає прощення.

Католицький біблійний принцип № 4

– є місце або стан, яке відрізняється від раю або пекла.

Тепер підсумуємо ці чотири біблійні принципи:

За гріх існує покарання, навіть після отримання прощення.

Ми повинні бути досконалими, як Отець наш досконалий, тому що ніщо нечисте не увійде до неба.

Існує якийсь спосіб або процес, за допомогою якого духи «праведних» досягають досконалості.

Є місце за межами раю та пекла, де людина може зазнати збитків, але все одно спастися, тільки ніби прийшовши через вогонь.

Все це приводить до одного неминучого висновку: католицьке вчення про чистилище фактично закріплене в Біблії.

За матеріалами:

Aleteia Джерело: CREDO

В Індії подружжя пара простояла 17 годин у крижаній воді через відмову зректися Христа

50-річний християнин в Індії помер після того, як він та його дружина були змушені терпіти тортури, стоячи по шию у крижаній воді, за відмову зректися віри у свого Господа Ісуса Христа.

За повідомленням новинного видання «Global Christian News», жителі села Кубуаа у штаті Джаркханд були невдоволені тим, що понад 10 років тому їх одноплемінник Барту Ураун з родиною відкинув місцеву племінну релігію і прийняв християнство. У відповідь на небажання сім'ї відректися Христа вони кинули Урауна та його дружину в напівамерзлий ставок, протримавши їх у ньому аж 17 годин.

Син Урауна Бенесуар стверджує, що подружню пару змусили перебувати у крижаній воді з 5 години вечора до 10 години ранку наступного дня. «Протягом усієї ночі вони перебували в холодній воді, і я разом з 15-20 жителями села був свідком цієї жорстокості, – заявив він. – Односельці раз-по-раз запитували мого батька, чи готовий він відмовитися від Христа і повернутися до старої релігії, а він постійно відповідав: «Я не відмовлюся від Христа! Я продовжуватиму вірити в Нього до свого останнього подиху».

Бенесуар пояснив, що він та його родина були не єдиними людьми в селі, які прийняли християнство: ще дев'ять інших сімей також вирішили присвятити своє життя Христові; однак після постійних вимог, щоб сім'ї повернулися до місцевої релігії, сім сімей таки не витримали погроз і зреклися Христа.

Оскільки більшість сімей повернулися до племінної релігії, то збільшився тиск на сім'ю Урауна. Їхні односельці нападали на їхнє обійстя, замикали їх у власному будинку, забруднювали їм питну воду тощо. Такі знущання тривали протягом трьох років, а минулоріч главу родини викрали і змусили взяти участь в одному зі своїх ритуалів з

жертвоприношенням тварини. Після цього односельці змусили Урауна з'їсти частину жертви, а також пити кров цієї тварини. «Вони сказали моєму батькові, що тепер демони не дозволять йому жити», – згадує Бенесуар.

«Коли односельці кинули моїх батька і матір у крижану воду, я був у від'їзді, – каже син. – Коли ж я повернувся, вони змусили мене сидіти біля ставка і спостерігати за тим, як вмирають мої батьки». Після цієї жахливої ночі подружжя витягли і ще й жорстоко побили.

Дружина Урауна змогла оговтатися від цих тортур, а от Урауна після кількох нервових приступів невдовзі спаралізувало, і 20 січня він помер.

За словами Бенесуара, односельці не дозволили йому поховати батька належним чином, навіть незважаючи на обіцянку оплатити місце на кладовищі. «Я сказав їм, що поховою його на своїй землі, а вони у відповідь намагалися побити мене дерев'яними палицями», – каже він. Для того, щоб належним чином поховати батька, він та четверо інших християн змушені були нести тіло 10 км до місця на державній ділянці.

Навіть після смерті Урауна одноплемінники не заспокоїлися, та ще й почали наполягати на тому, щоб його дружина дотрималася традиції Сарна-дхар і влаштувала поминальний обід для всього села. Коли Бенесуар

повідомив, що хоче провести «молитовне зібрання», односельці пригрозили його та інших християн просто вбити.

«У поліції нам нічим не за радили і лише констатували, що Ураун помер «природною смертю». Але при цьому закликали жителів села до мирних переговорів і порадили їм не турбувати християн, оскільки вибір віросповідання – це особиста справа, і люди мають право вірити в те, що хочуть», – додав Бенесуар.

Згідно з опублікованим організацією «Open Doors» (США) списком країн, у яких відбуваються переслідування християн («World Watch 2017»), Індія займає 15 місце в світі.

«Католицьке воїнство Трампа»

Президент Сполучених Штатів Америки Дональд Трамп

Мабуть, буде дивним достосувати слово «католицький» до світових політичних процесів, але в новій американській адміністрації чітко прослідковується новий тренд: більшість високо позиціонованих чиновників, які несуть відповідальність за структури оборони і національної безпеки – католики. Про це пише «Католицький оглядач», посилаючись на Стівена Біла, матеріал котрого опубліковано на сторінках «National Catholic Register».

Згідно з публікацією, католиком є генерал Джеймс Маттіс (відомий прізвиськом «Скажений Пес»), який уже склав присягу міністра оборони США. Також католиком є і новий глава Міністерства внутрішньої безпеки генерал Джон Келлі. Військовий секретар Трампа Вінсет Віола та голова Об'єднаного штабу військових сил США генерал Джозеф Данфорд – теж практикуючі католики.

як практикуючий ревний католик. Коли Келлі втратив сина, який загинув в Афганістані, то, мабуть, завдяки своїй глибокій релігійності віднайшов внутрішній спокій і рівновагу. На відміну від Меттіса і Келлі, Вінсет Віола зробив кар'єру не в армії. Він – виходець із бізнесу, засновник торгівельної фірми «Virtu Financial» та власник «Florida Panthers». Віола відомий, як спонсор католицьких закладів.

Щойно приступивши до своїх обов'язків, Меттіс і Келлі показали, що вони готові боронити принципи Католицької Церкви навіть тоді, коли це

Голова Міністерства Внутрішньої Безпеки генерал Джон Келлі

протирічить заявам президента. Так, після заяви Трампа, що тортури для отримання інформації можна дозволити, Меттіс заявив, що тортури не є ефективними, а Келлі зазначив, що закони, які забороняють тортури, мусять бути дотриманими.

Тут вартує нагадати і про листа, що його написав тодішній кандидат, а тепер

Міністр Оборони США генерал Джеймс Маттіс

вже президент Америки, до Конференції католицьких провідників, яка відбулася 4-6 жовтня минулого року в Денвері. Тоді Трамп заявив, що він прагне співпрацювати з католиками стосовно питань, які мають критичну важливість для Католицької Церкви. Він також заявив, що у повній мірі буде захищати свободу віросповідання і провадитиме pro-life політику. Він пообіцяв

Голова Об'єднаного Штабу Військових Сил США генерал Джозеф Данфорд

Військовий секретар Президента США Вінсет Віола

бути з католиками по одному боці у низці суспільних та політичних питань, які є чутливими для американських католиків. «Я маю для католиків повідомлення: я буду для вас. Я буду стояти з вами. Я буду боротися за вас», – це слова Трампа, які знаходимо у тексті цього листа, що його подає СНА.

Названа стаття Стівена Біла має заголовок «Католицьке воїнство Трампа». Очевидним є те, що з посеред мирян Господь обирає достойних, яким належить боронити інтереси Католицької Церкви і відстоювати її позиції

у цьому страшному і грішному світі. Такими людьми Господь міняє цей світ, який, за словами апостола Івана, «лежить у лихому» (І в. 5, 19). Хочеться вірити, що наша молитва буде потужною допомогою для тих, кого Господь кличе. Тому нам залишається одне – молитва.

о. Іван ГАЛІМУРКА

Опитування: 91% членів Конгресу США назвали себе християнами

9 з 10 конгресменів США, які в найближчі два роки представлятимуть законодавчу владу в країні, є християнами. Про це свідчить аналіз, проведений американським дослідницьким центром «Pew Research». Дослідники відзначають, що, незважаючи повільне зниження кількості християн серед дорослого населення США (71%), кількість християн у Конгресі залишається стабільною протягом останніх 50 років і перевищує 90% від загальної кількості законодавців.

У новому, 115-му Конгресі, який провів своє перше засідання 3 січня 2017 року, 90,7% конгресменів назвали себе християнами. Більше половини з них – протестанти, понад третину складають католики.

Автори проведеного аналізу відзначили, що серед 293-х республіканців лише два конгресмени – юдеї; інші ж заявили, що вони – християни. Серед 242-х конгресменів-демократів – 28 юдеїв, три буддисти, два мусульмани, один назвав себе унітарним універсалістом і ще один заявив, що не визнає жодної релігії. Ще 10 демократів відмовилися брати участь в опитуванні.

Протестанти склали більшість і в Сенаті (58%), і в Палаті представників (55%).

Довідка: Конгрес США – найвищий законодавчий орган країни, складається з Сенату і Палати представників. Палата представників налічує 435 членів, кожен з яких представляє свій виборчий округ і перебирається раз у два роки. Сенат складається зі 100 членів, що працюють шестирічний

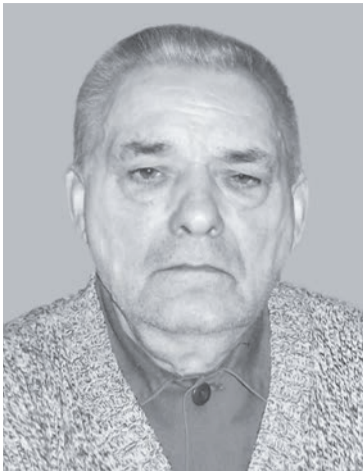
термін. Від кожного штату є по два сенатори, незалежно від населення. Раз на два роки приблизно третина Сенату переобирається в порядку ротації. Останні вибори до Конгресу відбулися 8 листопада 2016 року.

Добрий і вірний слуга Господній

(Закінчення, початок у попередньому числі «Мети»)

Поміж своєю активною релігійною діяльністю в 1969 році Василь Кобрин закінчив Львівський технікум громадського харчування. Працював на заводі, в престижному механічному цеху. Не крився, що релігійний. Якось у 1973 році пішов на могилу єпископа Чарнецького на Личаківський цвинтар. Тут його та інших молільників заарештувала міліція. Відбувся скорий суд, і дали п'ятнадцять днів «за хуліганство». Це був перший тюремний урок.

Вдруге Василя арештували у 1979 році біля могил УСС на Янівському цвинтарі. На знак протесту він оголосив голодування, кілька днів не їв і не пив. І... приїхала психіатрична бригада й відвезла до психлікарні. В лікарні поставили діагноз – депресія. Важкою була атмосфера лікарні та терор медперсоналу. Від лікування

не можна було відмовитись, а кожен укол нищив здоровий організм. Звільнили лише на вимогу родини.

У 1982 році Йосиф Тереля організував та очолив «Ініціативну групу в справі захисту прав віруючих та Церкви». Секретарем групи став о. Герман Будзінський, а членами – Василь Кобрин і Стефанія Січко. Група, перейменована невдовзі в «Комітет», проіснувала рік – саме тоді й арештували Йосифа Тереля. Виконувати обов'язки голови став Василь Кобрин.

Незадовго «Комітет» вирішив видавати машинописний журнал «Хроніка Української Греко-Католицької Церкви». Писали про різні події: десь повалили капличку, розбили церкву, знищили хрест, арештували священика... «Хроніку» розповсюджували по цілій Україні. Про події отримували матеріали з різних областей: з Луганська, з Донецька, з Харкова.

12 листопада 1984 року Василя Кобрин арештували у помешканні монаха студита Заплатинського, в якого у той час він мешкав на квартирі, працюючи в ресторані слюсарем по ремонту холодильних установок. Слідство тривало п'ять місяців, після чого Василя Кобрин засудили до трьох років позбавлення волі за ст. 187 КК УРСР.

І потяглися довгі роки тюрми з важкою працею, протестами, голодівкою. Від горя померла мати Василя. З «волею» він спілкувався мало, але

коли владика Василик і Йосиф Тереля з групою священиків та мирян написали «Звернення про вихід Греко-Католицької Церкви з підпілля», Василь Кобрин попросив поставити і його підпис.

12 листопада 1987 року В.Кобрин звільнили. Повернувшись з ув'язнення, він взяв активну участь у підготовці святкування 1000-ліття Хрищення України-Русі.

Восени 1989 року Преображенську церкву у Львові оголосили греко-католицькою. На другий день православні священики (їх було більше сорока) зібралися в кабінеті голови міської ради Львова Б.Котика і вимагали «очистити від греко-католиків Преображенську церкву». Від греко-католиків були приступні члени «Комітету» Василь Кобрин, Ірина Калинець та Іван Гель. Розпочалася дискусія, після якої Богдан Котик визнав правоту греко-католиків, і Преображенський храм залишився за греко-католиками.

Потім до собору св. Юра пройшла маніфестація вірних УГКЦ – 22 січня, у День Злуки. А далі настав період повернення храмів греко-католикам. Василь Кобрин і в цьому брав активну участь.

Йому, як переслідуваному і потерпілому за свої переконання, за клопотанням митрополита Володимира Стернюка, міськрада виділила невелику квартиру. Нарешті він отримав своє власне помешкання. Радів

успіхам Церкви і Держави, сумував через помилки і несправедливості. Знайти своє місце в цій атмосфері після активних протестних дій було важко.

Скромний – не претендував ні на посади, ні на лаври героя підпілля. Серед братів-редемптористів почував себе найкраще. Допомігав їм у реставрації і відбудові приміщень монастиря. Мав тут духовне розуміння і можливість використати свою енергію віруючого і громадянина. Мав можливість ділитися своїм досвідом.

Неподалік батьківської хати своїми коштами та коштами родини побудував капличку, до якої часто приїжджав помолитися. Тут, зустрічаючися з різними людьми, згадував часи підпілля, своїх друзів-священиків, а серед них – і о. Михайла Возняка (батька митрополита Ігора), з яким приїжджав сюди, в Тучне.

В останні роки життя важко хворів, проте, незважаючи на це, цікавився життям Церкви, часто дискутував на наукові та філософські теми, які завжди розглядав крізь призму Святого Писання.

22 грудня 2016 року Господь покликав доброго слугу Василя Кобрин до Себе. Похований біля батьків у рідному селі Тучне коло Бібрки. Вічна пам'ять!

Ірина КОЛОМИЄЦЬ,
Музей Патріарха Йосифа Сліпого
в УКУ

215 мільйонів християн у світі зазнають переслідувань

Понад 215 мільйонів християн зазнають важких переслідувань – такі дані рапорту, який опублікувала благодійна організація «Open Doors» (Відкриті Двері) 11 січня 2017 р.

Рапорт містить «World Watch List 2017» – список п'ятдесяти країн світу, де найбільше переслідують християн.

Беручи до уваги період від 1 листопада 2015 року до 31 жовтня 2016 року, цей рапорт подає дані про те, наскільки вільно християни могли виявляти свою віру у п'яти різних сферах щоденного життя: в сім'ї, в приватній сфері, у своїй спільноті, в церкві, яку відвідують, і в публічному житті своєї країни. Під шостим пунктом вказано рівень насильства, якого зазнавали християни.

Загальна кількість населення 50-ти країн списку становить близько 4,83 мільярди людей, з яких близько 650 мільйонів – християни. Серед них 30% (тобто 215 млн.) страждають від різних переслідувань. Звідси випливає, що кожен третій християнин у цих країнах зазнає жорстоких переслідувань. У рапорті вживається вираз «понад» 215 мільйонів, оскільки деякі країни, такі як Уганда, Непал, Азербайджан, Киргизстан, Нігер, Куба, в яких християни також зазнають переслідувань, не увійшли до WWList 2017.

Антихристиянські настрої швидко поширюються у регіонах Південно-Східної Азії і Південної Азії. В Індії до цього спричинилася впливова «Народна партія» (Бхаратія Джаната парті), згідно з якою, найпоширеніша релігія повинна бути фундаментальним елементом приналежності до країни. Цей релігійний націоналізм розпочався ще в 90-х роках і в минулому році набрав ще більших масштабів. Слідуючи закликів «Індія для індусів», у країні відбувається прихований процес навернення в індуїзм, який підтримує прем'єр-міністр Індії та лідер «Бхаратія Джаната парті» Нарендра Дамодардас Моді. Щотижня в цій країні близько 15 християн зазнають нападів.

Через націоналістично настроєних буддистів, Шрі-Ланка також увійшла до списку країн, де найбільш переслідують християн.

Домінуючим джерелом антихристиянського переслідування у світі залишається ісламський екстремізм. Близький Схід, Північна Африка і країни Субсахарської Африки – це регіони, де християни зазнають найбільшого переслідування, що має ісламське походження. Екстремістські рухи, такі як «Аль-Шабааб» і «Боко Харам», спричиняють в цих країнах політичну нестабільність і чинять насилля. За даними ООН, через «Боко Харам» в Нігерії виникла одна з найстрашніших гуманітарних криз: 8 мільйонів людей страждають від голоду. Антихристиянський соціальний тиск і насилля зросли також у Пакистані, який займає тепер 4-е місце у WWList 2017.

Вже 15-й рік поспіль Північна Корея займає перше місце в світі серед країн, де християнам живеться найважче. Церква там повністю заборонена: хто має Біблію або молиться до Бога, ставить під загрозу як своє власне життя, так і життя своєї сім'ї. Сомалі, яке має племінний характер суспільства, займає друге місце: Церква тут також незаконна і кожен, хто навертається з ісламу в християнство, ризикує власним життям.

Минулого року організація «Open Doors» зареєструвала менше нападів на християн у Сирії та Іраку, оскільки більшість з них залишили ці країни, втікаючи від так званої Ісламської Держави. Для тих, хто залишився, надалі існує велика небезпека. Ємен піднявся на 9-е місце: єменські християни потрапили в центр громадянської війни між сунітськими угрупованнями, яких фінансує Саудівська Аравія, і шіїтськими повстанцями Хуті, яких підтримує Іран.

За період рапорту WWList2017, тобто від листопада 2015 року до 31 жовтня 2016 року, було зареєстровано 1,207 вбитих християн з причин, пов'язаних з вірою, і 1329 нападів на церкви. По-

рівняно з минулим роком, ця кількість зменшилася, що має кілька конкретних причин. По-перше, стає дедалі важче отримати повні дані в ситуаціях цивільних заворушень. Це стосується М'янми, Іраку і Сирії, де йдуть громадянські війни; а також Нубійських гір в Судані і держав в середній смузі і на півночі Нігерії (в тому числі Чаду і Камеруну). По-друге, військова відповідь нігерійського уряду (і союзників) проти «Боко Харам» в Нігерії обмежила руйнівні дії проти християнських сіл, що частіше траплялися в 2015 році. По-третє, зупинено навалу терористичного угруповання, яке називає себе Ісламською Державою. Протягом 2015 року більшість християн були під загрозою, коли халіфат захоплював нові території.

Однак, досі вражає кількість переслідуваних християн у цих регіонах. Хоча і зменшилася кількість смертельних випадків, зростає гноблення, насильство, дискримінація та маргіналізація християн.

Нагадаємо, у 2016 році кожен шість хвилин християнин умирав за віру

За матеріалами: Радіо Ватикану
CREDO

Стережіться

ВАЖКІ ПИТАННЯ

ЧИ Є ГРІХОМ УЧАСТЬ В ГРОШОВІЙ ЛОТЕРЕЇ?

ПИТАННЯ: Чи є гріхом участь в грошовій лотереї на такому рівні, як ЄвроДжекпот?

ВІДПОВІДЬ: Як завжди, звернемося спочатку до «Катехизму Католицької Церкви»: «Азартні ігри (гра в карти і т.п.) та укладення парі самі по собі не суперечать справедливості. Вони стають морально неприйнятними, коли позбавляють людину того, що їй необхідно, щоб задовольнити свої і чужі потреби. Пристрасть до ігор може стати серйозною формою поневолення» (2413).

Як бачимо, самі по собі азартні ігри і парі «не суперечать справедливості». Різні види грошової лотереї відносяться до цієї ж категорії. Тому можна стверджувати, що сама по собі участь в грошовій лотереї не є ні тяжким, ні повсякденним гріхом. Однак, читаємо далі в тексті «Катехизму», вони можуть стати і морально неприйнятними. Це уточнення дуже важливе. Деякі люди, починаючи з малого, з вкладення зовсім невеликих сум, закінчують банкрутством і завдають величезної шкоди сім'ї. Це, безумовно, гріх, причому тяжкий.

Крім того, слід пам'ятати і про останнє попередження з наведеного вище параграфу «Катехизму»: пристрасть до ігор, а також до лотереї, може поневолити, оскільки людина, як нагадає святий апостол Іван, схильна до «похоті очей» (1 Ів. 2,16), тобто бажає володіти все більшими й більшими благами, все більшим і більшим вирашем. І якщо вона раптом одного разу виграє щось у лотерею, її охоплює жага володіти і вигравати ще більше, тому вона продовжує купувати квитки і витрачає на них більше, ніж виграє. Необхідно провести випробування совісті і зрозуміти, чи не є для нас участь в лотереї ситуацією, яка веде до гріха.

У будь-якому випадку, милостиня завжди буде для християнина найбільш вкладенням, ніж лотерейні квитки. Тим самим ми «збираємо собі скарб, як добру основу для майбутнього, щоб прийняти правдиве життя» (1 Тим. 6,19).

ЩО ТАКЕ ЦНОТЛИВІСТЬ? ЧИ ЦЕ СИНОНІМ СЛОВА «НЕВИННІСТЬ»?

ВІДПОВІДЬ: Цнотливість – це чеснота, яка вберігає любов від еґоїзму і допомагає їй бути чистою. Якщо до невинності покликані ті, хто не перебуває в шлюбі, то до цнотливості покликані всі люди, що живуть у шлюбі або в безшлюбності. Цнотливість позначає цілісність особистості, коли помисли відповідають вчинкам. Цнотливість означає повну цілісність сексуальності в людській особистості і, таким чином, внутрішню єдність людини в її тілесному і духовному бутті (Катехизм КЦ, 2337). У розумінні Церкви цнотливість рівнозначна чистоті любові. Всі люди покликані до любові чистої, так щоб їх вчинки не були сурогатом справжньої, безкорисливої любові. Виховувати дітей в цнотливості означає виховувати у них здатність любити по-справжньому, не поступаючи схильності вважати іншу людину предметом насолоди.

Наша здатність любити часто потрапляє в пастку того, що святий Іван називає похиттю плоті (1 Ів 2,16). Цнотливість – це внутрішня свобода, яка не дозволяє людині потрапити в рабство похоті плоті. Це має на увазі духовну боротьбу: відкидання нечистих помислів, подолання споку, відмова від дій, які оскверняють людське тіло і вносять безлад в сокровенну сферу людини. Як свідчить «Катехизм Католицької Церкви», «цнотливість вимагає, щоб людина навчилася володіти собою. Це частина підготовки до правильного користування людиною свободою. Альтернатива зрозуміла: або людина володіє своїми пристрастями і

(Продовження у колонці на стор. 13)

Отець Леонід Григоренко, який є монахом-редемптористом УГКЦ, багато років служив в Івано-Франківську, а тепер сповняє служіння в монастирі м. Ковель Луцького екзархату. З 2005 року він має офіційний дозвіл Церкви на читання молитов екзорцизму. Пропонуємо інтерв'ю отця Леоніда, яке він дав газеті «Нова Зоря», у якому вияснює моменти, з котрими часто зустрічаємося і котрі не завжди вміємо пояснити.

– *Розкажіть, будь ласка, що таке екзорцизм і які обов'язки це звання покладає на Вас?*

– Це одне зі звичайних служінь потребуєчим людям, яке повинен звершувати кожен священник у Христовій Церкві, виконуючи заповідь Христа: «Ідіть навчайте», «Ідіть оздоровляйте», «Ідіть виганяйте бісів». Екзорцизм в перекладі з латини означає «звільняти».

– *Чому тоді не всі священники цим займаються?*

– Думаю, в першу чергу – через велику кризу віри серед самих священників. В Євангелії зазначено, що це може робити той, хто вірить в Ісуса Христа. Екзорцизм не належить ані до спеціальних харизм, як дехто вважає, ані не є святою Тайною. Він є так званою сакраменталією, тобто звичайним благословенням, яке зверху навіть піддьякон. Я несу таке служіння в юридично легальному форматі з 2005 року, маючи офіційний дозвіл Церкви. «Малий екзорцизм» передбачає молитви, аби Господь звільнив даний дім чи особу від зла. Під час «великого екзорцизму» священник ім'ям Ісуса Христа звертається напругою до диявола, змушуючи його покинути людину чи людей, родину або дім.

– *До подібної теми сучасне суспільство ставиться досить скептично. Скільки людей звертається до Вас за допомогою, наприклад, протягом року?*

– Дуже багато. Я їх не рахую і не вітаю кількісний підхід. Коли я був в Івано-Франківську, то чотири роки читав екзорцизм в режимі «нон-стоп». То було страшно! Зверталися цілодобово. Хоча одразу зауважу, що випадків явних складних опанувань, коли в людині злий дух говорить, шипить, гарчить, погрожує, не було багато. Але чимало зустрічалось форм маґії, коли чари впливали на здоров'я, викликали суїцидальні синдроми, і треба було залучати до допомоги терапевтів, психологів та психіатрів, відмолювати цілі родини, оселі, місця роботи. Нині заволодіння темними силами людських душ дуже поширене, це епідемія ХХ-ХХІ-го століття. Тому що, як зазначає ватиканський документ «Церква і демонологія», на зміну більшовизму і комунізму в Європу ввійшов сатанізм. Людина, яка зматеріалізована, затейзована, закрита на природний Божий світ, все одно генетично потребує контакту з надприродним світом і шукає його в окультизмі. Неоязичництво становить підґрунтя для впливу злого духа, або є його результатом. Це не складний термін і означає створення ідолів,

поклоніння пристрастям й гріхам, новітнім технологіям, своєму «я», різним захопленням. При тому йдеться про людей, які були охрищені, миропомазані, воцерковлені, але в своїх серцях ставлять вище Пресвятої Трійці щось інше (гроші, роботу, здоров'я, кар'єру, владу, хобі) і присвячують себе цілком таким речам.

– *Наприклад, коли говорять: «Я – фанат футболу», – це поклоніння?*

– Так, це своєрідна псевдорелігія, культ, хоч футбол сам у собі не має нічого маґічного. Але часто фанати і навіть самі футболісти можуть звертатися до маґів, щоб злі сили допомогли виграти матч. Так само багато представників політичних кіл звертаються до знахарів, цілителів, екстрасенсів, біоенергетиків – тих, хто прямо чи опосередковано виявляє свій зв'язок зі злом і, прикриваючись добрими намірами, використовує маґію. З їхньою допомогою один хоче досягнути кар'єру, другий – владу, третій – успіх і так далі. Впливаючи на людей, диявол може робити їх матеріально більш забезпеченими і тим купувати їхні душі. Та за такі тимчасові вигідні компроміси платяться вічними муками. А ще є неоязичники, так би мовити, в кубі – хто свідомо займається маґією і в цьому випадку конкретно поклоняється демоні та стає ворогом Ісуса Христа. Найбільш популярними формами згуби людських душ, як би це не дивувало нас, є примітивні смішні методи: «знімання вроків», «скидання сірників», «зливання воску», «викочування яєць» і так далі. Такі забобонні явища присутні чи не в кожній хаті наших сіл. Це дуже небезпечна річ. Є там одна така формула (я, звичайно, її не буду називати) так званого коду на відкриття воріт пекла. І кожна людина, яка це робить, нехай і неусвідомлено, викликає духа смерті. Так може статись, що в хорому справді стає легше після «вливання воску»: страх минув, зникло безсоння, – але пізніше дух смерті вічно переслідуватиме той рід. Тому, хто чинив так, треба у сповіді розповісти про це і відректися від духа смерті.

На превеликий жаль, дуже багато священників через брак конференцій, семінарів на цю тему в Україні не знають, як людям з цим порадити.

Також нині поширено гомеопатію. Цей псевдонауковий напрямок в медицині заснував чорний маґ з Німеччини пан Ганеманн. Через гомеопатичні ліки діє злий дух Ганеманна, і хто їх вживав, потім може мати великі проблеми зі здоров'ям аж до смерті. Тому такій особі важливо в сповіді відректися від того духа Ганеманна.

Про це потрібно попереджати, бо такі пігулки часто продають в аптеках і навіть відкрито спеціальні офіси гомеопатії, а люди стають жертвами такого «лікування».

Є астрологічна маґія, яку знаємо під видами гороскопів, коли знакам зодіаку приписується вплив на щоденну долю людини. Це напруго пов'язано зі злим духом, який прагне маніпулювати людським життям. Отож, людина повинна довіритись йому і в нього просити про необхідну річ. Гороскопи – це вишуканий метод компромісу, або усного пакту зі злим духом, бо людина читає, вірить, надіється, починає жити згідно з гороскопом, і пізніше стає жертвою зла. Навіть з іронічної цікавості читати, як діє на тебе знак зодіаку, не можна.

Думаю, оці проголошення щороку на честь якогось звіра (останнім часом то пішли чорна змія, чорний дракон) – це теж є бажанням нав'язати людині якийсь знак зодіаку злого духа, аби вона стала його жертвою. Нещодавно я зустрівся з ситуацією, коли люди замість ікон вішають у себе вдома оцих драконів та змій і від них узалежнюють свою родину, поглиблюють свої знання, як то їм отримувати якесь щастя. А насправді там починаються проблеми, конфлікти, розлучення, психоемоційні зриви. Хай Бог береже жити із такими забобонами.

– *З дорослими зрозуміло – вони самостійно роблять вибір свого життєвого шляху. А як же тоді пояснити випадки опанування злим духом невинних дітей?*

– За них мовлять зробити так звані «пакти з сатаною» їхні рідні. От тепер, наприклад, американські масони випустили цікавий підручник для дітей і перекладають його різними мовами (нещодавно бачив латвійською мовою; думаю, що є й українською) під назвою «Пук». Там з нагоди «року дракона» зображені різні дракончики в стилі коміксів, а насправді у них закодовані демони. І коли дитина читає, бавиться цим, то автоматично підпадає під владу сатани. Там навіть є анкета, в яку дитина може вклеїти фотографії батьків та передавати книгу у спадщину. Ось це є якраз письмовий пакт з сатаною.

Усний пакт – це коли людина звертається до будь-якого ворожбитя, чарівника, мага, окультиста за допомогою, наприклад, вирішити якесь своє питання, дізнатися «всю правду», знайти пропажу, причарувати коханця тощо. Існує ще пакт «кров'ю», коли приноситься ритуальна жертва, в тому числі й дітей. І таке в Україні є.

Щоб визволити опанованих дітей, дорослих, родину, в першу чергу треба зробити акт відречен-

ЗАБОБОНИВ

ня від чорної і білої магії, окультизму, спиритизму, всіх видів ворожіння і тих видів пактів, про які я згадав. Якщо в родині знайдеться бодай одна особа, яка разом зі священником зробить відречення у церкві перед Святими Тайнами, то це має колосальну дію зцілення не тільки тієї сім'ї, але й усього генеалогічного дерева.

– Як визначити, чи людина одержима?

– Є кілька спеціальних критеріїв для діагностики присутності чи впливу демона. Насамперед, така особа реагує на святі речі і богопосвячених осіб (священників, монахів). Тобто якщо її окроплять свяченою водою, то вона буде змінюватися на обличчі, їй може стати погано, з неї йтимуть різні голоси, почнуться конвульсії. Така ж реакція може бути на свячені олійку, сіль, іконку, на читання Святого Письма. І навіть коли в думках будете молитися за ту людину, вона бурхливо, нервово реагуватиме на вас при зустрічі.

Другий критерій – це потаємна неймовірна фізична сила. Трапилось таке: 9-річну дівчинку привезли в Борислав до храму Пресвятої Богородиці (де зберігаються мощі понад півтисячі святих, зокрема, й екзорцистів Емми Галгатті, о. Піо, Марії Горетті, о. Домініка Савіо) у супроводі двох чоловіків-атлетів. Коли наблизились до порогу храму, в ній пробудився злий дух, закричав грубим чоловічим голосом: «Емма у церкві, я не можу судити увійти!» – і поштовхнув спочатку одного атлета, а потім і другого. Це все відбувалось на очах пароха о. Романа.

Також одним з критеріїв є хвороби, які лікарі після детальних обстежень і старання лікувати не можуть ані продіагностувати, анівилікувати, але на які діє молитва, і тоді людині стає легше. Зокрема, всі чули про таку недугу як анорексія. Такого діагнозу насправді не існує, це – результат натуральної магії, ритуалу на чорній свічці. Це як духовне кілерство – людину просто «замовили». І коли починаєш читати над нею екзорцизм, вона оздоровлюється.

Наступний критерій – це потаємні знання. Наприклад, бабця, яка не вміє читати і писати, відповідає екзорцисту на його питання латинською мовою також по-латині. У мене в практиці одержима демоном самогубства дівчина відповідала на англійській і на якійсь сирійській чи то арабській мовах. По-англійськи я ще знав, як говорити, а от другу не міг розібрати. Тоді моління тривало 2,5 години, я мав сильну втому, і звільнення дівчини – то було таке чудо!

До слова: на термін звільнення впливає, по-перше, час, який при-

значив Бог, і, по-друге, та особа, яка звільняється, доклала достатньо духовної співпраці. Вона мусить до того моменту перевиховатись, навернутися, дозріти духовно і морально. Її покаєння має бути щире і якісне, потрібно достатньо молитви, любові і віри до Ісуса Христа. Від цього залежить 90% успіху звільнення.

– А якщо одержимий не виявляє такого бажання і лише рідні хочуть його звільнення?

– Якщо за нього моляться рідні, то цій особі стає набагато легше. Підкреслюю трьома червоними лініями: коли в родині є бодай одна така особа, то родина повинна зрозуміти: це – сигнал для всіх решти. Тому що та людина може терпіти за всю родину, і родичі, маючи хоч трішки милосердя, мають задля неї висповідатися, зробити відречення, якщо був якийсь зв'язок з магією, виправити своє життя, відмовитись від якоїсь залежності (наприклад, кинути азартні ігри, курити чи вживати алкоголь). Спільнота рідних пов'язана не тільки кровно, але й духовно. Часто таке буває, що мама несе дитину до Причасття, а сама не причащається. Це аномалія – пхає малого до Ісуса, а сама живе зовсім іншим життям. Або от дитина терпить, хворіючи на рак, а батько не кине курити, а ще й гуляє і, плачучи, пояснює: «Я не можу на то дивитися, тому випиваю». За таке треба позбавляти батьківських прав.

– Чи можна підозрювати підпорядкування злим силам за рисами характеру, як от постійне вживання нецензурних слів, злостивість, нетерплячість, зухвалість?

– Маємо розрізняти такі явища, як одержимість (або біснуватість), навіженість, залежність і переслідування. Біснуватість є тоді, коли в тілі людини перебуває демон. Проявляється вона при контакті зі святими речами і під час читання спеціальної молитви екзорцизму. Поза тим демон маскується так, щоб ніхто не здогадався: людина ходить така мила, дипломатична, намальована, напрасована, екстравагантна, мудра, педагогічна, врівноважена, педантична, – а як тільки почнеться молитва, вона «відключається» і з неї «вилізть» не її голос.

Напевне, вам зустрічались люди, які мають пристрасть до куріння. Або чоловік п'є постійно будь-який алкогольний напій. Це, зрозуміло, залежність, яка може перейти в одержимість.

До слова, зауважу ще одну важливу річ: часто стан душі пояснюють депресією. Так от, за нею дуже вірогідно може прийти опанування злим духом. З депресією не варто гратися, якщо вона супроводжується

жахливими снами, виснаженням психіки, погіршенням фізичного самопочуття, – як правило, за цим вселяється злий дух. Переслідування – це коли злий дух лякає. Нещодавно зверталась сім'я, в домі якої постійно щось стукає, привиджується, діти щось бачать і кричать. Це форма переслідування, якою не можна нехтувати, а «ставити охорону» через молитву.

– До речі, як захиститись від духовного зла?

– Є такий італійський екзорцист отець Рауль Сальвуччі, який написав цінний підручник для екзорциста. Він говорить мовою відсотків: якщо людина на 100% живе з Богом, то зло не поранить її ні на один відсоток; якщо живе на 80%, то на 20% постраждає (будуть невеликі проблеми з нервовою системою, психікою, стосунки з оточуючими псуватимуться, з'являтиметься агресія і депресія); якщо на 50% – справа важча, тому що людина перебуватиме на межі втрати сенсу життя, шукання собі екстриму, інтуїтивно підлягатиме теорії, що треба брати від життя все і тепер; а коли особа живе з Богом на 20%, то вона уже цілковита жертва, злий дух нею опанує.

Отже, читачам хочу подати молитву «поставлення охорони», однак зазначу, що це не є механічна формула заклинання, яку можна просто губами відмовити, і вона мусить, як панacea, нас захистити. Ця молитва охорони має промовлятися з глибокої віри, з глибокого поєднання з Богом, з любові до Бога і з роздумами про страждання Ісуса Христа. Тоді вона має велику силу. Звичайно, навіть просто мовлена молитва нестиме захисну дію, але не матиме сподіваного стовідсоткового успіху.

Отже, ось молитва охорони, яку мовиться від щирого серця: «Беру Хрест з Голгофи, облитий Кров'ю Христа, і ставлю між мною і моїми ворогами. Всіх прощаю і благословляю!»

Цю молитву можна застосовувати, коли людину заанапасть злий дух, – наприклад, коли у сім'ї є алкоголік. Тоді в молитві замінюються слова «і ставлю між моїм братом, страждаючим від алкоголю, і духом алкоголізму». Або якщо когось у родині опанував дух розпусти, який має страшні наслідки і тепер дуже популярний в Україні (спершу веде в блуд, розбиває сім'ї, а завершує безплідністю, безшлюбністю і суїцидом), то ці слова звучатимуть: «Ставлю між тією людиною (чи тими, хто впливає на неї) і духом нечистоти». Побачите, які будуть чудеса! Людина й сама не зоглядеться, як пристрасть мине. Це показує практика.

І ще важливо – перш ніж почати молитися за когось, треба спершу виставити охорону собі, тому що злий дух бумерангом почне атакувати вас. Найголовніший захист від зла – це повна участь духом, душею і тілом у Божественній Літургії – не тільки через просту присутність на ній, але й через причащення Святими Тайнами.

Розмовляла Ольга ХАРІВ

(Продовження, початок на 12 стор.)

знаходить спокій, або вона дозволяє їм панувати над собою і стає нещасною»(2339).

Подружжя також покликане до цнотливості, тобто до чистоти любові, яка захищає її від можливих сурогатів. Подружній цнотливості суперечать деякі дії, що практикуються в інтимному житті: вони не тільки не є актами любові, але і загрожують самій любові.

Цнотливість – це загальна добродесність, яка проявляється по-різному в залежності від життєвого статусу. Для людини, яка обрала безшлюбність заради Царства Небесного або принесла чернечу обітницю, цнотливість рівноцінна повному утриманню.

Цнотливість спонукає людину зберігати чистоту до шлюбу, в силу самого сенсу, самої природи сексуального акту. Якщо він є справжнім, тобто висловлює цілковиту віддачу себе іншій людині, то ця тілесна віддача може здійснитися тільки після того, як сталася взаємна віддача один одному за допомогою шлюбної згоди. Будь-яка людина, яка не перебуває в шлюбі, покликана до абсолютної стриманості. Вступ в інтимні стосунки з людиною, яка не є чоловіком або дружиною, завжди буде гріхом проти заповіді «Не чини перелюбу».

У християнському шлюбі цнотливість не є синонімом утримання, але в деяких випадках утримання стає проявом здорового розуму. Наприклад, природні методи планування сім'ї – єдині прийнятні для християн – передбачають більш-менш тривалі періоди стриманості, коли чоловік і жінка, бажаючи відповідально підійти до народження дітей, відкладають зачаття, утримуючись в сприятливих для зачаття дні. Є й ситуації, коли подружжя з вагомими причин змушені повністю відмовитися від дітонородження, наприклад, через серйозну хворобу: тоді вони теж повинні утримуватися.

У будь-якої подружньої пари, яка надихається справжнім коханням, існують періоди стриманості – більш-менш тривалі. Ці періоди стають благодатним моментом для взаємного зростання в любові-самовіддачі, в повазі і чуйності один до одного. Це теж вираз чесноти цнотливості.

«Невинність» можна розуміти по-різному. У повсякденному сенсі вона позначає стан невинності, коли людина ще не вступала у сексуальні відносини. У цьому випадку мова йде про фізіологічну невинність. У найвузжому сенсі невинність означає, що людина жодного разу в житті не порушила шостої заповіді.

Існує також моральна невинність. Таку невинність можна не тільки повернути, а й плекати. Не випадково святий Августин, кажучи про Марію Магдалину, що ототожнюється з грішницею, стверджував, що після зустрічі з Господом і покаєння її по чистоті перевершила тільки Діва Марія.

«Невинність», «дівицтво» може бути синонімом добровільної безшлюбності. Слово Боже рясно підтверджує, що дівицтво відіграє особливу роль в домобудівництві спасіння. Діва Ізраїлева, про яку часто говорять старозавітні пророки, символізує вірність і любов до Бога. З приходом Христа Діва Ізраїлева іменується Церквою, а саме дівицтво стає есхатологічною реальністю, яка знайде повний сенс тільки в останньому, остаточному здійсненні месіанського шлюбу народу зі своїм Господом. «Христос полюбив Церкву і віддав Себе за неї», – говорить апостол Павло (Еф. 5, 25). Звертаючись до громади Коринту, Павло бажає представити її Христу «дівою чистою і непорочною» (2 Кор. 11, 2).

Дівицтво знаходить особливу красу і особливе значення в образі Пресвятої Діви Марії. У ній були благословенні та обдаровані великою духовною плідністю ті численні чада Церкви, які зробили вибір на користь безшлюбності заради Царства Небесного.

Дівицтво не є велінням Господа: «Що ж до дівиць, то наказу Господнього не маю, а даю раду як той, хто завдяки милості Божій гідний довір'я», – пише апостол Павло (1 Кор. 7, 25). Це не припис, а особисте покликання від Бога, особливий дар. Основа християнського дівицтва – Царство Небесне: «Не всі це слово розуміють, а ті лише, кому дано» (Мт. 19, 11) – говорить Господь. Павло вважає, що дівицтво актуальне для «віку цього», і воно добре «по теперішньому утиску», як він пише в першому Посланні до Коринтян (7, 26). Не випадково обітницю безшлюбності, принесену ченцями, називають «євангельською радою». Шлях дівицтва заради Царства Небесного, відповідно до Божественного одкровення, є засобом досягнення більш глибокого союзу з Богом, союзу, що не відволікається ні на що інше.

Таким чином, цнотливість і невинність є синонімами лише стосовно тих людей, які ще не вступили в шлюб або вибрали безшлюбність.

Джерело: Радіо Ватикан

Актуальна тема

«І створив Бог людину на свій образ; на Божий образ створив її; чоловіком і жінкою створив їх. І благословив їх Бог, і сказав їм: «Будьте плідні й множитесь» (Бут. 1, 27-28).

ГЕНДЕР - НОВА ІДЕОЛОГІЯ РУЙНУЄ СІМ'Ю

(Продовження, початок у попередньому числі «Мети» 1/129 за січень 2017 р.Б.)

Дуже хвалена колись **толерантність**, як умова духовної свободи, стає бойовим поняттям релятивізму, інструментом нападу на правду. Вона діє тільки в один бік: християни мусять бути толерантними супроти порушень Божих Заповідей, але їх самих дискримінують, ба, навіть криміналізують, коли вони виражають свої переконання і діють згідно з цими переконаннями. Свобода сумління, наприклад, лікарів, акушерок чи торгівців зазнає все більших обмежень.

Справедливість ототожнюють з рівністю, хоча справедливість здавна означає «кожному своє», тобто не одне й те саме для всіх, а кожному те, що йому належить. До однакового потрібно ставитися однаково, а до неоднакового – неоднаково. Ототожнення справедливості з «рівністю» (а точніше – зі «зрівнялівкою») веде до кривавого гноблення: комунізм це довів мільйони разів.

Різноманітність (англ. diversity), що є умовою творіння з його чудовим розмаїттям видів, має, за задумом прибічників гендерної ідеології, стосуватися ще й людських сексуальних практик. Однак, коли сексуальність відходить від моральних норм, то стає руйнівною.

Права людини. Загальна декларація прав людини проголошує права, чинні для всіх людей, не розрізняючи їх. Нині ж це поняття вживається так, щоб добитися привілеїв для меншин, що визначаються за статевою орієнтацією.

Дискримінація. Латинське слово discrimen означає «розрізнення». Антидискримінаційні закони все більше криміналізують розрізнення між правильним і хибним, між добром і злом – розрізнення, життєво необхідне для людини, обдарованої свободою. «Антидискримінаційні» закони (а по суті – закони «зрівнялівки») санкціонують не лише вчинки, а й життєву поставу. Особисту ж свободу все більше обмежують.

Нові поняття винаходять для того, щоб проштовхнути новий світогляд. Поняття гендер, гендерна ідентичність, сексуальна орієнтація не мають жодного предметного змісту: їх визначають виключно через суб'єктивне самоприйняття окремих осіб. У Джок'якартських принципах (джок'якартські принципи – це впливовий документ, ціль якого полягає в тому, щоб проштовхнути ЛГБТ-програму, сформульований «експертами з прав людини» в індонезійському місті Джок'якарта, не узаконений ніяким політичним органом влади) містяться такі визначення:

«Поняття **сексуальна орієнтація** означає здатність людини відчувати емоційний та сексуально інтенсивний потяг до осіб тої самої чи іншої статі, або до більш ніж однієї статі та розвивати з ними довірливі й сексуальні стосунки».

«Під **статевою ідентичністю** розуміють глибоко відчуте, внутрішнє й особисте почуття належності до статі, яка збігається або не

(Далі, у колонці, на стор.15)

Запитання до священика

ЛІТУРГІЙНО-ОБРЯДОВІ ЗАПИТАННЯ

На запитання з царини літургійно-обрядових питань відповідає о. Андрій Нагірняк на основі книжки «Про мораль, звичаї, обряди» (Львів: Свічадо, 2009) і рубрики «Запитання до священика», що існує на офіційній інтернет-сторінці УГКЦ — www.ugcc.org.ua.

88. Як правильно вітатися християнським привітом у різдвяному часі? Зокрема, 7 січня і далі, 19 січня і далі. Чи є вітання «Христос хрещасться»? (Ігор)

– Загальноприйнятими (та зафіксованими у катехизмі) є такі форми вітання:

Слава Ісусу Христу! – Слава навіки!

Христос рождається! – Славімо Його! (від Святого вечора і до Стрітіння)

Христос воскрес! – Воістину воскрес! (від Великодня і до Вознесіння)

Є також християнський привіт «Христос посеред нас! – І є, і буде!»

Інших офіційних форм християнського вітання не існує. Вітання «Христос хрещасться!» – В річці Йордані!» є лиш місцевим побожним звичаєм.

89. Чи потрібно хреститися, проїжджаючи або проходячи повз церкву, каплицю або цвинтарі (Ольга)

– Проходячи біля храму чи хреста, варто прославити Бога, подякувати за Його милості та благодаті, попросити помочі та благословення. При цьому, як правило, робимо на собі знак хреста. Робимо це, й заходячи у транспорт, але у цьому випадку можна це зробити подумки та необов'язково завжди робити хресне знамення, оскільки таких ситуацій може траплятися при поїздки дуже багато. Крім того, ми можемо вести з кимось бесіду чи транспорт може бути переповнений.

90. Чи можна на Святий вечір (під час вечері) вживати спиртні напої? (Андрій)

– Оскільки різдвяна Свята вечеря не має певного літургійно-обрядового підґрунтя, а є радше виявом народної побожності, то й не існує якихось приписів щодо її проведення та того, які саме страви слід споживати. Одне, що знаємо точно, – що в цей день (та ніч – аж до закінчення святкових Різдвяних богослужень) Церквою встановлено строгий піст. Тобто різдвяна вечеря хоч і є святковою, але пісною та тихою. Тому не може бути й мови про перетворення її на гучну забаву через розпивання алкоголю. Єдине, що дозволяється, – це невелика кількість некріпленого вина (про це, зокрема, пише Київський митрополит Максим (1283-1305) у своїх правилах на пости).

91. Чи існує у нашій традиції практика адорації (поклоніння святым Дарам)? Якщо ні, то чому її не впроваджено? (Юрій)

– Пресвята Євхаристія – це кульмінаційний момент у літургійному житті Церкви. Але східна традиція відрізняється від західної в розумінні й почитанні цього таїнства. Східна

Церква ніколи не відокремлює Євхаристії від Божественної Літургії і тим самим не має виставляти та адорації (вшанувань) Найсвятіших Тайн. Під час Берестейської унії наші єпископи, дуже добре розуміючи ці відмінності, в окремому пункті зазначили таку умову: «Щоб не примушувано нас до процесій на празник Тіла Христового, тобто щоб не накладали нам обов'язку робити процесії з Найсвятішими Тайнами, бо в нас є інший спосіб почитання Святих Тайн» (Артикули, що належать до з'єднання з Римською Церквою, п. 7). Але на Замойському синоді 1720 року наші єпископи під впливом латинізаційних тенденцій, а також папського нунція, що був головою синоду, впровадили до нашої Церкви свято Божого Тіла з різними процесіями та адорацією Святих Тайн.

Митрополит Андрей Шептицький у своїй розвідці «Східня і Західня ментальність» так пояснює цю ситуацію, спрямовуючи нас на шлях рідного благочестя: «На Сході найвищий культ почитання Пресвятої Євхаристії є Свята Літургія, основою її є жертва, а святе Причастя – овочем... На Заході побожність побуджується виставлюванням Найсвятіших Тайн. На Сході той самий результат досягається їх закриттям... Це справді загальна постава Сходу супроти всього, що святе, – воно закрите; розкривати його – це було б майже те саме, що профанувати його... Захід надає Святим Речам деякого характеру реалістичності, Святі Речі стягаються вниз до людського рівня, а на Сході навпаки – намагаються надати предметам свого почитання абстрактний і гієратичний характер. Оскільки це можливе, виминається всякий реалізм».

Великий знавець східнього

обряду о. д-р Б.Липський висловлює на ту тему такі думки: «Немає (в нас) суплікацій, не виставляють Святих Тайн, не роблять процесій, бо в розумінні нашого обряду це речі невідповідні. Ми віримо, що Христос виступає у вигляді хліба й вина, тож не треба показувати нам, як дітям... Якби було так, що на наших очах хліб і вино дійсно перетворювалися б у Тіло й Кров, то варто було б це показати. Нема жодної видимої зміни. Зміна відбувається таємно-невидимо, а зовнішні види лишаються ті самі» («Духовість нашого обряду», с.72).

Визначний сучасний православний богослов протоєрей О.Шмеман подає короткий аналіз латинського і східного євхаристійного почитання. Він каже: «Бажаючи наголосити, в противенстві до протестантів, об'єктивність дійсної присутності Христа в євхаристійних Дарах, латиняни відокремили почитання (Святих Тайн) від причащення. Через те вони відкрили дорогу для небезпечних духових відхилень від дійсного завдання Євхаристії і навіть самої Церкви. Бо завданням Церкви і її таїнств не є освячування матеріальних елементів і протиставлення тих сакральних, освячених складників звичайним природним. Завдання Церкви – це довершувати з'єднання людини з Богом, пізнання Бога, піднесення людини до Божого Царства. Євхаристійні Дари є засобом цього з'єднання, живою новою життя, але не є ціллю в собі. Східня Церква постійно уникає всякого почитання цього таїнства поза Причастям, бо найкращим почитанням є приймання Христового Тіла і Крові».

Як зазначено в інформації про Синод єпископів УГКЦ, що відбувався з 5 до 12 жовтня у м. Києві, 2005-й рік у Католицькій Церкві було проголошено Роком Пресвятої Євхаристії. Його мета – популяризувати серед вірних роль і значення Тіла і Крові Ісуса Христа (Пресвятої Євхаристії). Наша Церква, підтримуючи цю ідею, вдалася до відповідних заходів серед наших вірних, але робила це у притаманному для Східної Церкви значенні (йдеться про те, що Пресвята Євхаристія – основна частина Божественної Літургії, яка є центром літургійного життя людини – у східній традиції передусім призначена не для споглядання та поклоніння, а для споживання у Причасті). Для опрацювання власного способу проведення урочистостей, присвячених Пресвятої Євхаристії, створена Синодальна комісія.

(Далі – у наступних числах газети «Мета»)

о. Орест-Дмитро ВІЛЬЧИНСЬКИЙ

Обережно, секти!

(Продовження, початок у «Меті» № 7/116 за вересень 2015 р.)

людини, а її аспекти. Тому людина є в повноті людиною тоді, коли може себе виразити через оті свої три аспекти.

Саме ж слово «душа» в гебрейській мові означає насамперед все горло, дихання, голод, живу істоту. Це не безсмертний аспект людського існування, для якого використовується слово «дух» (ru'ah – гебр.). Тому коли наші перекладачі не зовсім коректно говорять про смертність людської душі, то насправді йдеться про смертність людини, про часову обмеженість її туземного існування, але аж ніяк не про те, що після смерті людина просто перестає існувати.

Коли у цьому контексті Біблія забороняє вживати євреям кров у їжу, говорячи, що в ній – «душа», яка належить Богові, то має на увазі пошану до життя як такого. І єдиним творцем життя є Бог. Тому заборона вживати кров у їжу не означає, що ми, вживаючи кров'янку, їмо свинячу душу, але закликає нас з повагою ставитися до всього сотвореного. Не вбивати навіть тварин без кінцевої на це потреби. Окрім того, вже у I-му столітті до Христа маємо тлумачення цієї заборони від тодішніх авторитетів вибраного Божого люду як передусім заборону вживати в їжу живих тварин, тобто м'яса, у якому ще є кров. Цей варварський звичай був поширений у деяких поганських культурах. І сьогодні у деяких сатаністських сектах практикують поїдання живих тварин, яке потрібно розпочинати із задньої частини, щоби тварина більше мучилася. Щобільше, ще сьогодні у деяких країнах їдять живих восьминогів та риб. Саме проти такої дикої жорстокості до тварин і спрямована заборона їсти м'ясо, у якому ще є кров. Тобто заборона вживати кров стосується пошани життя як такого, а не того, що начебто кров – це і є душа.

63. Члени свідків Єгови на підтвердження своїх слів завжди цитують Біблію. Чи справді Біблія підтверджує те, чого навчають сектанти?

Насправді це зовсім не так. Єгови, як і інші сектанти, мають дуже обмежену кількість біблійних цитат, які заучують напам'ять і якими маніпулюють у розмові з наївними людьми. Знання Біблії у сектантському середовищі дуже і дуже обмежене. Щобільше, власне у свідків Єгови існує заборона читати Біблію рядовим членам. Вони читають часописи «Пробудись» і «Вартова башта», які

подають не біблійне вчення, а підігнані під нього біблійні цитати.

Мій досвід спілкування з єговістами вказує на радше їхнє повне незнання Біблії, виривання цитат із контексту, нерозуміння того, що Біблія насправді написана трьома мовами: гебрейською (староєврейською), арамейською і грецьким коїне, дві з яких – гебрейська та арамейська – належать до семітської групи мов і тому мають дуже специфічний стиль вираження думок. Єгови до біблійного тексту ставляться не як до Книги, яку людству подарував Бог, а радше як до джерела, яке мусить підтвердити усі їхні вигадки.

Якщо тлумачити Біблію так, як це роблять єгови, то можна легко довести, що Біблія стверджує, що Бога немає. Адже написано у псалмі 14: «...нема Бога». Але це тільки частина цитати. Повна цитата звучить так: ««Нема Бога», – каже безумний у своєму серці» (Пс. 14,1).

Здається, що чи не найкращий приклад сектантського цитування Біблії подав нам сам батько брехні – Сатана. Спокушаючи Христа, щоб той кинувся з вершечка єрусалимського Храму, Сатана цитує 91-й псалом: «Коли ти – Син Божий, кинься додолу, – написано бо: Він ангелам своїм волітиме про тебе, і вони візьмуть тебе на руки, щоб ти своєю ногою часом не споткнувся об камінь» (Мт. 4, 6). Проте батько брехні у своєму цитуванні Святого Писання допускається начебто невеличкою помилкою – він опускає слова: «щоб берегли тебе на всіх твоїх дорогах» (Пс. 91,11). Вислів «ходити дорогами своїми» – це гебраїзм, який означає жити звичайним життям, не чинячи якихось неймовірних учинків. Тобто, опускаючи цей начебто неважливий вислів, Сатана цілком змінює контекст цитати, якою старається спокусити Христа. До ідентичної тактики – виривання цитат із біблійного тексту – вдаються і сектанти.

Тут хочу повторити слова Папи Венедикта XVI: «Нема книги католицької, ніж Біблія». Адже Католицька Церква ніколи не навчала жодної доктрини, яка б суперечила Біблії. І якщо читати Біблію уважно, то в ній можна бачити тільки вірність Католицької Церкви біблійному вченню, а також помилковість некатолицького сприйняття біблійного тексту, а тим паче – сект.

(Далі – у наступних числах газети «Мета»)

Мандруючи Інтернетом

(Продовження, початок – на 14 стор.)

збігається зі статтю, що її дана особа мала при своєму народженні».

Коментар: Якщо стаття залежить від «почуття» індивіда, а не від об'єктивних, біологічних ознак, то її можна щоразу змінювати. І справді: свавільне визначення статі вже ввійшло в законодавство. Норвезький парламент улітку 2016 року вирішив, що від шістнадцятирічного віку людина може вільно обирати стать 5.

«**Батько 1**» і «**батько 2**», за ґендерною теорією, мають прийти на заміну словам тато і мама, щоб уникнути дискримінації «батьків» однієї й тієї самої статі. Яке майбутнє очікує культуру, яка хоче усунути поняття «тато» і «мама»?

«**Гомофобія**»: Фобія – це нав'язливий страх. Відповідно до цього, хворим можна вважати кожного, хто не сприймає гетеро- та гомосексуальність як рівноцінні. ООН, ЄС і західні уряди борються проти «гомофобії» плануванням спеціальних акцій та виданням «антидискримінаційних» законів.

«**Риторика ненависті**» (англ.: hate speech). Будь-яке висловлювання, яке ображає ЛГБТТІП-осіб (лесбійки, геї (гомосексуалісти), бісексуали, транссексуали, трансґендери, інтерсексуали, педофіли) таврується як риторика ненависті, навіть тоді, коли йдеться про біблійні цитати або наукові дослідження. У багатьох країнах (зокрема, в Канаді, Великій Британії, Данії, Швеції, Південній Африці) було прийнято так звані hate laws, за якими карається будь-яке висловлювання, через яке не-гетеросексуальні меншини почувуються дискримінованими. Дефакто криміналізуються передусім ті висловлювання, що пов'язані з християнським порядком сотворення.

Кожного, хто не пристосовується до нового ґендерного способу висловлювання, можна визнати таким, що не погоджується з новим порядком цінностей.

6. ПОЛІТИЧНЕ ПРОШТОВХУВАННЯ ҐЕНДЕРНОЇ ІДЕОЛОГІЇ «ЗГОРИ ВНИЗ»

а) На рівні ООН

Студентські бунти другої половини 1960-х років, що означали культурну революцію в західних країнах, мали три цілі: комуністичну ідеологізацію, радикальний фемінізм та «сексуальне визволення». На сьогодні ці цілі міжнародних організацій ООН та ЄС з їхніми глобальними мережами неурядових організацій. Щоправда, їхні цілі виходять далеко за межі домагань сексуальної революції 1968 року. Скасування полярності між чоловічою і жіночою статтю та моральних норм сексуальності, впровадження «гомоподружжів», сексуалізація дітей та молоді й аж до легалізації довільної зміни статі беруть свій початок не так, як інші революції, зі скрутного становища великої кількості населення, а від панівних еліт цього світу і проштовхуються «згори вниз» через співпрацю з різними комісіями ООН, зокрема з тими, що займаються правами людини, жінок і дітей, а також з урядами майже всіх країн Західного світу. Лідирують уряд США на чолі з президентом Обамою разом з глобальними неурядовими організаціями такими, як Міжнародна федерація планування сім'ї з її дочірніми організаціями майже у всіх країнах світу (в Німеччині: Pro familia, в Україні: УАПС), з могутніми глобальними компаніями: Apple, Facebook, Microsoft, багатомільярдними фондами, таким як фонд Рокфеллера, фонд Білла і Мелінди Ґейтсів та мільярдерами, зокрема з Ворреном Баффетом і Джорджем Соросом, та іншими.

(Далі – у наступних числах газети «Мета»)

автор – Ґабрієла КУБІ,
(надруковано у Вид-ві «Мандрівець»)

Хіба релігія – опіум?

«Наука без релігії кульгава; релігія без науки сліпа», – цей вислів приписують відомому вченому із світовим ім'ям Альберту Ейнштейну. Коли мова заходить про Католицьку Церкву й науку – найчастіше все, про що ми можемо почути, це справа Галілео Галілея. У свій час святий Папа Іван Павло II вибачився за різні аспекти поведінки Церкви у складних ситуаціях; проте не всі так однозначно сприйняли цей жест.

Адже для раціоналістів Галілео Галілей є ще одним видом атаки на віру, на кшталт представлення Церкви антинауковою і за-

бобонною. Звісно ж, є такі християни, які діють антинауково і прийняли конкордизм (світогляд, що претендує на універсальне поєднання віри й розуму). Однак це не позиція самої Католицької Церкви. Церква має власне наукове крило, а саме – Папську Академію наук, яка охоплює діяльність не тільки католиків, а й людей багатьох віросповідань, а також атеїстів.

Гадаємо, нашим читачам буде цікаво познайомитись з невеличким переліком католицьких учених, серед яких було й чимало священників.

1. МИКОЛАЙ КОПЕРНІК (1473 1543)

Пам'ятаєте Миколая Коперніка? Католицький канонік, який практикував медицину, а потім зосередився на астрономії, зокрема, на дослідженні геліоцентризму. Він виявив, що Земля – не центр Всесвіту і навіть не центр нашої планетарної системи. Вважається, що він став каноніком Вармінської дієцезії. Його внесок у розвиток астрономії та всієї світової науки має назву «коперніканського перевороту».

2. АЛЬБЕРТ ВЕЛИКИЙ, ОР (БЛ. 1200 1280)

Що то за список авторів основних інтелектуальних досягнень без одного двох домініканців? І таким є святий Альберт Великий – покровитель природничих наук і Вчитель Церкви завдяки великому доробку в галузі фізики, логіки, ме-

тафізики, біології та психології.

3. ЖОРЖ ЛЕМЕТР (1894 1966)

Бельгійський священник і батько теорії «великого вибуху» о. Жорж Леметр був сучасником Ейнштейна, а його роботи ґрунтувалися на теорії загальної відносності. Леметр також певний час працював на посаді директора Папської Академії наук.

4. ГРЕГОР МЕНДЕЛЬ (1822 1884)

Грегор Мендель був ченцем августинцем і став засновником сучасної науки генетики. Так! – вивчення генетики започаткував католицький священник. Якщо ви оберете для вивчення цю дисципліну, то пам'ятайте: терміни «рецесивний» і

«домінанта» мусите вчити саме завдяки отцю Менделю.

5. ДЖУЗЕПPE МЕРКАЛЛІ (1850 1914)

Це священник, вулканолог і директор обсерваторії Везувію. Найкраще його пам'ятають завдяки «шкалі Меркаллі» для вимірювання землетрусів, яка використовується й донині. Так, наукове дослідження католиків не знає кордонів, і навіть вулкани та землетруси стали предметом їхнього вивчення.

6. ВІЛЬЯМ ОККАМ (БЛ.1288 1348)

Ви чули про лезо (бритву) Оккама? Він був францисканським схоластом, який написав визначні праці з логіки, фізики і теології; відомий з принципу логіки леза Оккама. Це ще один католицький священник, чиї роботи вплинули на розвиток природничих наук.

Далі у наступному числі «Мети»

За матеріалами CREDO опрацював Богдан ЯРОВИЙ

25-річчя священства – о. Володимир Сичак (01.03)
20-річчя священства – о. Василь Говера (02.03)
20-річчя священства – о. Олег Москаль (16.03)

65-річчя уродин – о. Богдан Язвінський (18.03)
65-річчя уродин – о. Михайло Онацко (19.03)
50-річчя уродин – о. Любомир Дацько (14.03)
45-річчя уродин – о. Любомир Франків (18.03)
40-річчя уродин – о. Володимир Люпак (06.03)
30-річчя уродин – о. Тарас Шевчук (05.03)

ОТЦІ-ПУСТЕЛЬНИКИ СМІЮТЬСЯ

«Мудрий вдирається в місто хоробрих...» (Пропов. 21, 22)

Арсеній Великий мав звичку нагадувати, що гнів – завжди поганий порадник. Якось один старець розгнівався на свого молодого співбрата по келії і вигукнув:

- Ти що, старший у цій келії?
- Ні, отче!
- Тоді не говори дурниць!

Один чернець сказав якось при розмові зі старцем:
– Не завжди легко збагнути, в чому полягає твій борг.
– Навпаки, це дуже легко, – відповів той. – Це те, що нам найменше хочеться робити.

Один старець постійно скаржився на те, що добрі часи, мовляв, уже минули. Отець Сирахид підтримав його: «Часи завжди виявляються добрими, коли минуть».

У Келіотській пустелі жили два ченці. Один був вельми працелюбний, інший же надавав перевагу неробству. Якось перший говорить другому:

- Робота, брате, складає насолоду життя.
- Але солодкість не всім по смаку, – відповів той.

Коли одна світська людина запитала отця Макарія, чому той багато місяців зберігав мовчання, той відповів: «У закритий рот не залітають мухи». А коли співрозмовник почав наполягати на роз'ясненні, отець Макарій сказав: «Якщо ти нічого не говориш, тебе не просять повторити».

«Їж, отже, хліб весело...» (Пропов. 9, 7)

Один чернець прийшов якось поспілкуватися з отцем Лонг'ином. Розмову розпочав він словами:

- Отче, мій досвід...
- Старець його перервав:
- Дуже часто досвід – синонім наших помилок...

Один розбійник з пустелі прийшов вмирати до воріт Скитського монастиря.

- Тут Бог мене простить, – сказав він ченцеві, що вийшов до нього.
- Чому ти в цьому так упевнений? – запитав той.
- Тому що це Його професія...

Одна світська людина прийшла до отця Макарія. Келійник каже йому:

- Вибач, брате, але сьогодні отець Макарій зайнятий і не зможе говорити з тобою.
- Не турбуйся, брате, щодо мене – я не дам йому анінайменшої можливості говорити!

Свідоцтво про реєстрацію
КВ 4266

При передруку матеріалів посилання на газету «МЕТА» обов'язкове!

Над випуском працювали:

головний редактор:

о. Іван ГАЛІМУРКА,

літературний редактор Святослав СМУК,

більше редактор і технічний редактор:

Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилати

на адресу:

площа св. Юра, 5, м. Львів,

Україна, 79000,

тел. +38(032) 233-40-73;

e-mail: meta.ugcc@gmail.com

meta_ugcc@ukr.net

http://www.meta-ugcc-lviv.com

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор.

Рекламні оголошення приймаються вичитаними і відредагованими рекламодавцем.

Матеріали не рецензуються і не повертаються.

Редакція може не поділяти думку автора.

Друк: ПрАТ «Видавничий Дім «Високий Замок»

Тираж: 6000 примірників, Замовл. № _____